

k návrhu na projednání petic ve věci Mariánského sloupu

Nám. Dolínek: Kolegy zastupitele bych upozornil, že jsme si odhlasovali, že každý zastupitel může vystoupit ke každému bodu maximálně dvakrát, a to po dobu maximálně pěti minut, abychom si ta pravidla ještě zopakovali. V tuto chvíli požádám pana radního o předklad a požádal bych zástupce petičních výborů, aby se připravili, aby mohli vystoupit. Pane radní, prosím.

P. Wolf: Dobrý podvečer, zahajuji blok petice, a to bodem 62/1. Myslím si, že to je zlatý hřeb dnešního večera, dnešního dne, na který jste se všichni jistě velmi těšili, aspoň podle toho, jak jsem před chvílí viděl, že kolegové z ODS, Nezávislých a TOP 09 tady přišli, protože vidí plné publikum, takže si to nechtěli nechat ujít, protože volební kampaň se blíží. Já tomu rozumím a myslím, že tomu rozumíme všichni a děkujeme tedy za to svolání mimořádného zastupitelstva.

Tak tedy, co nás v tuto chvíli čeká. Já vám zde předkládám bod petice a jedná se o petici k návrhu na projednání dvou petic v jednom bodu, a to je petice proti postavení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí – jedna petice a druhá petice je přesný opak, a to je petice pro umístění a návrat Mariánského sloupu na Staroměstské náměstí.

Já vám v krátkosti, abyste věděli, o čem budete diskutovat, přečtu jenom v kostce pár bodů, nejdříve tedy začnu první peticí, která přišla v červnu letošního roku, a to je petice proti znovupostavení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Petenti žádají nepovolení znovupostavení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Krátké čtyři body:

1. Důvody nesouhlasu. Mariánský sloup je symbolem habsburské okupace české země.
2. Mariánský sloup je symbolem rekatolizace země.
3. Svržení Mariánského sloupu v roce 1918 bylo aktem občanů bořících nenáviděný symbol totality.
4. Znovupostavení Mariánského sloupu by znamenalo popření vývoje českých dějin.

Toliko petice proti, která byla podepsána 1048 občany.

Druhá petice je s přesným názvem Prohlášení Společnosti pro obnovu Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Zde je petentů 3048 a petenti žádají znovupostavení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Také čtyři body:

1. Mariánský sloup je symbolem a vzpomínkou na obránce Prahy za třicetileté války.
2. Mariánský sloup byl významným uměleckým dílem počínajícího barokního sluhu.
3. Snaha o obnovení Mariánského sloupu je konstantní a dlouhodobá.
4. Mariánský sloup byl významným duchovním artefaktem doby i současnosti.

Takže v tuto chvíli já si myslím, pane předsedající, že můžete vyzvat zástupce...

Nám. Dolínek: Děkuji a já bych tedy...

P. Wolf: ...nejdříve první petice, to znamená petice proti postavení Mariánského sloupu.

Nám. Dolínek: A já bych chtěl říct, že prvního petenta nebo zástupce petičního výboru bych chtěl požádat, kdo je hlavní zástupce petičního výboru proti postavení Mariánského sloupu, jestli se mohu zeptat. Vidím, že už se tam dohodli. Poprosil bych pana kolegu Wolfa, zda by tedy udělal prostor pro vystupování. Po paní petentce poprosím, aby se připravil hlavní zástupce petice pro postavení. A prosím jenom o představení a prostor je váš. Děkuji.

Lenka Procházková: Dobrý večer, vážení radní a zastupitelé. Jmenuji se Lenka Procházková a vystupuji zde jako spoluautorka petice proti znovuoobnovení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Francouzský historik a politik Ernest Denis v knize Čechy po Bílé hoře napsal o významu původního sloupu toto: „Ferdinand III. svěřil své království ochraně Panny Marie a postavil jí v červnu 1650 sloup se sochou její na předním místě hlavního města. Sloup tu byl symbolem, že se Řím ujal vlastnictví Čech.“

Připomenu, že tento symbol vlastnictví byl vztyčen pár metrů od někdejšího popraviště, kde byla v červnu 1621 popravena stavovská elita. Tedy muži, kteří se snažili uskutečnit svůj sen o konfederaci nezávislých států, kde bude svoboda víry zaručena každému včetně poddaných a kde král bude volen

stavovským sněmem. Tak avantgardní plán musel být nejen poražen, což se stalo na Bílé Hoře, ale i exemplárně ztrestán. Hlavy popravených umístěné v železných koších zdobily Staroměstskou věž Karlova mostu ještě deset let.

Sen o svobodě víry se ale nepodařilo zničit ani vyhnáním protestantské elity, ani plošnou násilnou rekatolizací zbylých obyvatel. Byl předáváný spolu s touhou po samostatném státě z generace na generaci. Až k Masarykovi. Každý pád nenáviděného politického režimu je provázen odstraňováním jeho symbolů. Mariánský sloup byl stržen z vůle Pražanů, kteří už nesnesli jeho sousedství s novým pomníkem

Nám. Dolínek: Pardon, já se vám omlouvám. Já bych chtěl požádat kolegy zastupitele, projednáváme petice. S těmi peticemi opravdu měli nejenom ti lidé práci, ale do těch petic oni dávají své nahlížení na danou problematiku. Vnímejte to prosím v úctě. Je to jedna z mála zákonných možností, kde mohou skutečně nám sdělit na plénu to, co potřebují. Prosím, zda si chcete něco vyřídit, udělejte to v přísáli, nedělejte to zde na plénu a dejme šanci našim vzácným hostům na zastupitelstvu. Prosím, pokračujte.

Lenka Procházková: Děkuji. - kteří už nesnesli jeho sousedství s novým pomníkem Mistra Jana Husa. Postava Husa je symbolem boje proti teokracii a odkazem k hledání a obraně pravdy. K tomuto odkazu se přihlásila i První republika. Hlásíme se k němu i dnes.

Nedovedu si představit, že v příštím roce, kdy se bude slavit sté výročí založení suverénního státu, vyroste na Staroměstském náměstí znovu symbol někdejší totality. Proto jsem se stala spoluautorkou této petice proti obnově Mariánského sloupu. Není to první petice v této věci, jednu jsme organizovali už koncem devadesátých let, další v roce 2001, následující pak v roce 2012, kdy se téma opět stalo aktuálním. Tehdejší primátor Bohuslav Svoboda se sice účastnil pietní slavnosti ve výroční den popravy českých pánů, kde vyzdvihoval jejich statečnost při obraně svobody víry, ale už v dalším dnu tentýž primátor oznámil, že se souhlasí s obnovou Mariánského sloupu a že je nutno to vnímat jako symbol smíření a náboženské tolerance této země. To zní z úst politika neuvěřitelně. Vždyť sloup byl postaven poté, kdy všichni protestanti byli ze země vyhnáni nebo násilně převedeni na tzv. víru pravou. Jakou toleranci tedy sloup symbolizuje? Ve skutečnosti je snaha o jeho znovupostavení dalším krokem na cestě směřující ke ztrátě historické paměti našeho národa a tím i ke ztrátě jeho identity.

Po přijetí nemravného zákona o tzv. církevních restitucích, schváleného v den výročí osudové bitvy na Bílé hoře, získala římskokatolická církev výhodnou vyjednávací pozici. Dopisy kardinála Duky, v nichž připomínal menším církvím jejich podíl na zisku z tzv. církevních restitucí a žádal od nich na oplátku souhlas s novým postavením sloupu, působí jako vydírání. Věřím však, že se tento pokus o zkorumpování svědomí nezdaří. Stejně tak věřím, že ani vy, zastupitelé občanů, nedovolíte, aby na Staroměstském náměstí vedle pomníku Mistra Jana Husa a naproti někdejšího popraviště byl znovu vztyčen karatelský prst se sochou zneužitě Panny Marie. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Děkuji paní Procházkové za přednesení jejího názoru a nyní prosím představitele té skupiny, která je pro postavení Mariánského sloupu. Prosím.

Petr Váňa: Dobrý večer. Já jsem sochař Petr Váňa a dovoluji mi, abych mluvil za Mariánský sloup, za petici, kterou jsme nenazvali peticí, ale nazvali jsme ji prosbou. Je to prosba za to, aby mohl být postaven Mariánský sloup, protože věřím, že tento sloup je symbolem smíření. (Potlesk.) Chápu všechny, kteří jsou pro, a doufám, že i všichni, kteří jsou proti, dojdou tohoto smíření. Mám k tomu pádný důvod, protože si myslím, že tento sloup je krásná barokní památka, a když bude moci znovu stát na místě společně s pomníkem Mistra Jana Husa, který vytvořil Šaloun, a když bude znovu moci stát na svém místě spolu s kalichem, který je v plánu obnovit na Týnském chrámu, tak tyto tři památky budou tvořit odraz smíření v tomto duchovním prostoru, ve kterém žijeme.

Je to krásná památka, na jejíž obnově pracovalo mnoho lidí, pracovali jsme na tom 20 let, tento sloup je hotový a je to dar Praze, aby mohla tato socha, která je první barokní sochou v Čechách a je to klíč k českému sochařství, znovu společně na Staroměstském náměstí. Děkuji vám. (Dlouhý potlesk.)

Nám. Kislingerová: Já děkuji panu sochaři Petru Vánovi a nyní je do diskuze přihlášena paní Žofie Vobrová. Prosím, pojdte k mikrofonu. Prosím, může se připravit další přihlášený, a sice paní Hana Tonzarová, jestli čtu to jméno správně?

Žofie Vobrová: Dobrý večer. Moje jméno je Žofie Bobrová a jsem členkou historické společnosti Veritas, která má za úkol aktualizovat odkaz české reformace. Takzvaný Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze nepokrytě oslavoval vítězství totalitního režimu, který se vyjádřil k obnoveným zřízením zemským z roku 1627. Tam je uvedeno, že císař nedovoluje a nepřipouští, aby jediný jinak než on smýšlející člověk déle bydlel v českém království a vlastnil tu osobně své statky. Pokud by někdo chtěl namítnout, že tehdejší doba neznala ještě toleranci, dopouští se velkého omylu a zkreslení. Znala už dříve. Rudolfův majestát z roku 1609 požadoval, aby se obě tehdejší strany podobojí i pod jednou neutiskovaly, a dokonce ani nepomlouvaly. I v napjaté době válečného konfliktu v roce 1619 stavovská konfederace podobojí přiznává každému člověku právo volit víru podle svého svědomí a bere do své ochrany i ty římské katolíky, kteří vzájemný respekt uznávají. Obnovené zřízení zemské je cesta nazpět od vzájemného respektu k totalitě, a proto nesouhlasíme s výstavbou obnoveného Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Chtěla bych ještě podotknout, že jde o historické rozhodování a osobní odpovědnost každého zastupitele. Totalita, nebo společnost vzájemného respektu. Děkuji. (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Tak já děkuji a poprosím nyní paní Mgr. Tonzarovou a prosím, připraví se pan Moravec. Děkuji.

Mgr. Hana Tonzarová, Th.D.: Kopie Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, symbol totality, anebo smíření? Vážená paní předsedající, vážené paní zastupitelky, vážení páni zastupitelé, dovoluji mi, abych se věnovala právě těm pěti uvedeným slovům.

Za prvé, kopie. Proč na jedno z nejvíce navštěvovaných míst v Praze instalovat kopii a navíc nedokonalou, aniž bych se jakkoliv chtěla dotknout autora, neboť nelze přesně obnovit celý Mariánský sloup. O tom více architekti a historici umění.

Ad dvě, Mariánský sloup. Církev československá husitská, kterou zde zastupuji, vydává od 90. let 20. století průběžně svá negativní stanoviska proti znovuoobnově Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Nemáme nic proti jakémukoliv Mariánskému sloupu v ČR, jen proti tomuto jedinému. Ctíme Marii jako matku Páně, avšak konkrétně na tomto sloupu byla Marie v 17. století chápána protireformačně a byla zneužita k politickému vyjádření tzv. spojení oltáře a trůnu, nebo chcete-li totality proti náboženské svobodě a základním lidským právům.

Ad tři, Staroměstské náměstí. Proč na Staroměstském náměstí, které bylo místem mnoha historických událostí, vracet kopii právě tohoto sloupu, který vyvolává ve společnosti tolik vášní?

Za čtvrté, symbol totality. Nejenže Marie na vrcholu sloupu byla zneužita pro politický účel, demonstraci jedné vlády Habsburků za podpory jediné církve, ale anděly propichovaní ďáblové byli a do dnešní doby stále jsou vnímáni značnou částí odborníků i veřejnosti jako symbol utlačení a ze země vyhnaných utrapistů, dnes husitů a evangeliků. Nechceme podporovat symbol totality, náboženské nesvobody a symbol zmaru lidských práv utlačených jedné skupiny lidí. Jsou jistě názory historiků pro i proti, historiků umění pro i proti, jednotlivců pro i proti, spolků, iniciativ, církví pro i proti, ale v tomto případě přece nelze upřednostnit jeden názor před druhým. Jde o naše společné náměstí.

A za páté, symbol smíření? Z výše uvedeného je zřejmé, že se nemůže jednat o symbol smíření, jak se snaží přesvědčit veřejnost zastánci obnovy sloupu. Jak účastnice audience u papeže Františka k 600. výročí Mistra Jana Husa v roce 2015, po boku kardinála Vlka, patriarchy Církve československé husitské Tomáše Huty a synodního seniora Českobratrské církve evangelické (časový limit) mohu zastupitele ujistit, že naším cílem je smíření, jak jsme to deklarovali i společnou bohoslužbou pokání a smíření ve Vatikánu v Betlémské kapli...

Nám. Kislingerová: Paní inženýrko, prosím... Děkuji.

Mgr. Hana Tonzarová, Th.D.: Závěrem mi dovoluji tento návrh (Předsedající: Poslední věta!), proč nevypsát soutěž a nepostavit na Staroměstském náměstí to, co bude symbolem smíření pro všechny. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Děkuji a prosím pana Moravce a připraví se pan Vratislav Kolínský.

Ing. Aleš Moravec: Vážení občané, kazatelé Tomáš Štítný ze Štítného, Viklef, Hus, Jeroným Pražský, to nebyli nikdy žádní kacíři. Ti pouze chtěli odstranit nepravosti v církvi a prebendy a různé triky, což teď zažíváme my taky. Proti upálení pana Husa povstal prakticky celý národ. Až po sto letech vzniklo ve světě první – to nebyli žádní protestanti, to nebyli ani kacíři, to byli katolíci. Mistr Jan Hus, Jeroným Pražský. Proti upálení až po sto letech vzniklo ve světě první protestantství. Ve Švýcarsku Kalvín, v Německu obrovská církev protestantská. Opět to nebyli kacíři, ale věřící v Boha. Takže není žádný kacíř! A nechtěli akorát ty neřády, a když se to zjistilo, co dělají Borgiové, a ty jejich triky v papeženství, tak říkali, to nejde, prostě to nejde. Tak to ne, tak to musíme zničit. V době od 1380 Tomáš Štítný ze Štítného až do roku 1618, čili cca 240 let byla v Čechách nikde na světě neopakovatelná tolerance. Žádné hranice s kacíři, čarodějnicemi a s jinověrci. Toleranci završil Rudolfův majestát uznávající rovnost všech církví – 1609, avšak církev katolická nevládla a peníze a prebendy jí utíkaly. Změnit to chtěla protireformací a Habsburkové byli její největší ochránci. 130 Tak došlo i v Čechách ke střetu s protestanty a protestanti byli poraženi. Co známo? Jsou v českém národě tři data, která způsobila národu největší ponížení: bitva na Bílé hoře, 15. březen 1939 a 21. srpen 1968. A právě tato potupa národa Habsburky a katolickou církví a porážka 240leté tolerance vedly k poražení Mariánského sloupu stávajícího v místě popravy 27 českých pánů a dalšího ponížení národa. Symbol ponížení byl stržen, stejně jako katolíci svrhli kalich, který byl na Týnském chrámu na Staroměstském náměstí s tím, že tam holubové dělají nějaké nepravosti s tím, proto musel jít kalich pryč. Po Bílé hoře! Takže žádné stavby Mariánského sloupu, symbolu tolerance, a na místě popravy 27 českých pánů! (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Děkuji panu Moravcovi a nyní bych poprosila pana Vratislava Kolinského a připraví se pan Josef Petřínovský, jestli čtu dobře to jméno. Prosím pana Vratislava Kolinského a připraví se pan Ing. Josef Petřínovský, jestli to jméno čtu úplně správně. Děkuji.

RNDr. Vratislav Kolinský: Dobrý den. Vážená paní primátorko, vážení zastupitelé, vážení příznivci i odpůrci sloupu. Proč nechceme Mariánský sloup na Staroměstském náměstí? Sloup byl vyjádřením politické i duchovní poroby českého národa. Proč bychom měli obnovovat symbol, který vyjadřoval pobělohorský útlak a násilnou rekatolizaci českého obyvatelstva. Před Bílou horou bylo v českých zemích kolem 90 % nekatolíků, kteří buďto museli emigrovat jako J. A. Komenský, anebo se museli stát katolíky. Došlo k znásilnění svědomí národa, a to není proč oslavovat. Sloup byl projevem nesnášenlivosti vůči protestantům a jako takový je symbolem nikoliv smíření, ale diskriminace – a takovým vždycky bude – a násilí. Symbolika sloupu ukazuje protestanty jako kacíře, které je nutno potlačit a zničit. Takové poselství nepatří do demokratické země, která svým občanům zajišťuje a garantuje náboženskou svobodu. Nemůžeme sloup považovat jen za kus kamene, protože umění mluví, a toto umění mluví o netoleranci a násilí. Takové věci by v demokratickém uspořádání neměly dominovat na tak významném místě, jako je Staroměstské náměstí. Když naši předkové odstraňovali sloup, věděli, co činí. Oni nebořili Mariánské sloupy, nebojovali proti symbolu Marie, matky Páně, ale bojovali proti symbolu útlu, nadřazenosti cizí moci. Tak se o tom vyjádřil i první československý prezident, který před 80 lety 14. 9. zemřel. A moc dobře věděl, co Pražané udělali.

Vyjádřil souhlas s tímto gestem národního sebevědomí, uvědomění a svobod, když prohlásil: „Když Pražané tu sochu odstranili, jsem sám tomu rád, protože ta socha byla politickou potupou pro nás. Také se mi naskytla první charakteristická diplomatická zápleтка. Povalení Mariánské sochy v Praze zavedlo Vatikánu podnět, aby na událost upozornil v Londýně. Nevím, v jaké formě se to stalo, neboť mi to nebylo notifikováno oficiálně. Neznal jsem podrobností, ale byl jsem si jist, že čin vznikl především z rozčlenění politického, nikoliv náboženského, a tak jsem věc vyložil. Věděl jsem přece, jak odstranění této sochy často bylo požadováno, protože platila za pomník naší porážky na Bílé hoře. Staroměstské náměstí je natolik významné, že by se tam mělo budovat jen to, na čem je ve společnosti obecná shoda, což už jenom účast veřejnosti tuto věc nepotvrzuje. Není přípustné, aby tam stál symbol, který českou veřejnost po desetiletí rozděluje, Mariánský sloup s diskriminační ikonografií vůči menšině protestantů, ale početné menšině, a daným politickým kontextem není vyjádřením našeho českého národa a jeho národních hodnot.“ Děkuji. (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Děkuji panu Kolinskému a poprosím pana Ing. Petřínovského. (nebo Peřínovského) Omlouvám se, ale těžko se mi to jméno čte. A poprosím pana Ing. Josefa Svobodu, aby

se připravil. Děkuji.

Mgr. Ing. Josef Petřínovský, Ph.D.: Dobrý večer. Mluvíme o ekumenismu, demokracii, toleranci. Je mi z těch projevů, které jsem zatím vyslechl, velice smutno. Katolíci, kterým jsem, také právě nesouhlasí s názory Jana Husa, ani s tím, jak husité upalovali své odpůrce, ale pomník Jana Husa na Staroměstském náměstí tolerují, dokonce si tohoto člověka váží. Ne pro jeho teologické názory, ale proto, že to byl člověk statečný a v zásadě morálně čistý. Ale marně očekáváme, že z druhé strany stejnou toleranci a stejné chápání toho, tedy katolické úcty k Panně Marii, kterou nemají jen katolíci, a je třeba si uvědomit, že Mistr Jan Hus, i když se k němu větší část protestantů luterského a kalvínského původu hlásí, je ve skutečnosti pravým opakem jejich vlastní nauky. Mistr Jan Hus kladl důraz na morálku. Luther tvrdí: spása je z víry, na činech nezáleží. Kalvín mluví o předurčení. Čili upřímně řečeno, Jan Hus je skutečně bližší katolíkům než protestantům, a žádal bych proto naše evangelíky, aby projevíli vůči katolíkům alespoň tolik tolerance i vůči Mistru Janu Husovi, ke kterému se podle mého názoru neprávem hlásí, k velkému ctiteli Panny Marie, což bych mohl odcitovat, ale snad to znáte také, a Mariánský sloup zkrátka přijali jako skutečně symbol smíření, nechť tedy ano, tolerujeme navzájem své symboly a názory. Děkuji. (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Děkuji panu Ing. Petřínovskému a prosím pana Ing. Josefa Svobodu. Připraví se pan Ing. Jan Sigmund. Děkuji.

Ing. Josef Svoboda, Ph.D.: Dobrý večer, vážená paní předsedající, členové zastupitelstva, mohu-li říct i kolegové, protože já jsem zastupitel na Praze 4. Já jsem žádnou petici nepodepsal, ale náhodou jsem šel dneska po Mariánském náměstí a nějaká paní mě zastavila a říkala, pane Svobodo, prosím vás, pojed'te promluvit. K čemu? No, k Mariánskému sloupu. Kam se mám přihlásit? Ona říká, jděte sem, tak jsem se přihlásil a jsem tady.

Chci říct k tomu dvě takové osobní poznámky, proč jsem pro obnovu Mariánského sloupu. První je, že – vy jste tady mladší i starší, určitě jste poslouchali Svobodnou Evropu nebo vaši rodiče, a tam promlouval otec Křišťan. To byl můj strýc a byl to velmi učený teolog, který už od útlého dětství, resp. od gymnazijních let ctil Jana Husa. Pak přišel rok 1963, byl odsud vyhnán kardinál Beran. Přijel do Říma a v té době běžel vatikánský koncil, druhý vatikánský koncil ekumenický. Ekumenický znamená, že tam byly přítomny všechny církve z celého světa. A kardinál se radil, o čem má promluvit, protože papež ho vyzval a říká, tak teď promluv. Ty jsi vězeň nacistů, vězeň komunistů, byl jsi tady v Československu, zažíval jsi odpor proti Římu a podobně, tak promluv. A on se radil se svými spolupracovníky a říkal, na jaké téma mám promluvit? A můj strýc mu řekl: Je potřeba zahájit rehabilitaci Mistra Jana Husa. A jeho řeč, kterou mu napsal v latině, vzbudila takovou pozornost, že přes dva tisíce účastníků toho plenárního zasedání se zatajeným dechem poslouchaly, že tento člověk, od kterého čekaly, že si bude vyrovnávat účty s minulostí, co to byli komunisti a nacisti apod., on o žádné minulosti nemluvil. On řekl, chceme usmíření a chceme rehabilitaci. To byla bomba tehdy. Tak to je první poznámka.

Druhá poznámka. Byl jsem se svou rodinou tři roky v Moskvě. Byli jsme tam spokojení, všechno v pohodě, a když spolupracovníci mé manželky, což byli Rusové, zaslechli, že v ČR někdo napadá Evropskou unii, dokonce když prezident Václav Klaus svého času řekl, že Evropská unie je vlastně obdoba Sovětského svazu, tak tehdy šéf té firmy přišel za mojí manželkou, přinesl jí kytici a říkal jí, tedy, paní Svobodová, vy máte tedy báječného prezidenta. Ten ví, co se má říkat. A v ten moment jsem si uvědomil, jak je nesmírně důležité, že ti velcí hráči, ať jsou ze severu, z jihu, z východu, ze západu, mají rádi, když je Evropa rozhádaná, když není jednotná. (Časový limit.)

Nám. Kislingerová: Děkuji. Poslední větu, prosím.

Ing. Josef Svoboda, Ph.D.: A právě chci říct to, že toto gesto usmíření vede k tomu, že my můžeme být hodni velkých činů, že postavíme vedle sebe sochy obou dvou protagonistů – jak Mistra Jana Husa a Panny Marie. Patří k sobě a určitě by s tím souhlasili. Děkuji. (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Děkuji panu Ing. Svobodovi a nyní prosím pana Ing. Jana Sigmunda a prosím, připraví se pan Ing. Jaroslav Hnátek.

Ing. Jan Sigmund: Dobrý večer, vážená paní primátorko, zastupitelé, zastupitelky, dámy a pánové. Od narození jsem Pražanem a mám k Praze silný vztah. Slyšíme tady hodně o víře a o náboženství, naštěstí už někdo vzpomenu i slova T. G. Masaryka a jeho vztah k Mariánskému sloupu. Já bych rád připomenul dalšího současníka a nevyjadřoval se tolik k otázkám náboženství. Tím dalším současníkem je Ferdinand Peroutka, který napsal: „Lid upřímně považoval odstranění sloupu za nezbytný výkon národní hrdosti.“ Oba byli současníci – T. G. Masaryk i Ferdinand Peroutka, oba chápali, proč došlo k odstranění sloupu. Proto já dnes nechápu, kde bereme právo měnit historii, revidovat ji, když nejsme současníci a není na tom široká shoda. Mám dojem, že nepanuje shoda ani mezi křesťany. Domnívám se, pokud by strany a hnutí a v Praze kandidovaly v příštích volbách s programem, zda sloup ano, nebo ne, že bude upřímnější, aby si voliči vybrali, Pražané současní, a dali svůj nějaký mandát k nějaké změně Staroměstského náměstí. Tak bych to viděl řekněme z hlediska politického.

A už jenom drobná poznámka přeci jenom k tomu náboženství. Domnívám se, že ve zkratce KDU-ČSL to velké K neznámá katolická, ale křesťanská. Nevím, jestli se na tom celá KDU-ČSL shodla, ale domnívám se, že se na tom neshodnou ani křesťané, že je to pořád kontroverzní věc. To bych k tomu rád uvedl. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Já děkuji panu Ing. Sigmundovi a nyní prosím pana Ing. Jaroslava Hnátka, aby přistoupil k mikrofonu, a další přihlášená v pořadí je paní Lenka Procházková, kterou jsme ovšem slyšeli v tom úvodním slovu, takže předpokládám, že už nebude chtít vystoupit. A další je Václav Novotný.

Ing. Jaroslav Hnátka: Vážená paní primátorko, vážení zastupitelé, vážená dostavivší se veřejnost. Z veřejnosti jsou tady hodně křesťané. Pořád tady padají slova o tom, jak protestanti byli utiskováni násilnou rekatolizací, jak byla zneužita Panna Marie, jaká diskriminační ikonografie byla na tom sloupu. Je to zvláštní. Jak může křesťan takhle mluvit? Jak se může nazývat křesťanem, když nerozumí základním křesťanským symbolům? Já jsem si oxerovoval tady neposkvrněnou Pannu Marii. Ta Panna Maria má ty proudy světla z rukou, to jsou dary boží, které ona nám chce předat. A jestliže my chceme pro náš národ ty dary přijmout, jako že je potřebujeme, tak musíme odčinit urážku, která Panně Marii byla způsobena tím, že sloup byl stržen. Té soše ulétla hlava a ta hlava byla... (potlesk) Ano. Nemůžeme čerpat boží milosti od Ježíše, když strpíme tu urážku Matky Boží, která se tady stala. Proč musí být postaven právě na tomto místě Mariánský sloup? Protože tam se lidé modlili. Modlili se tam, já nevím kolik týdnů, za obléhání švédskými vojsky před koncem třicetileté války, kdy hrozilo Praze drancování. Vzpomeňte si, na Petříně tam máme tu bitvu znázorněnou na Karlově mostě, jak tam odráželi naši studenti útoky švédských vojsk generála Windischgrätze, na poděkování této záchraně před drancováním, protože tam lidé se modlili právě na tomhle místě a v tom rohovém domě proti staroměstské radnici, tam byla ikona Panny Marie Rynecké, která byla vtělena dole do lucerny toho sloupu. Čili to je historická realita, kterou je třeba obnovit, a je třeba se omluvit Matce Boží za tu urážku! Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Já děkuji panu Ing. Jaroslavu Hnátkovi. Předpokládám, že paní Lenka Procházková se již vyjádřila a nyní tedy pan Václav Novotný a poprosila bych paní Evu Novotnou, aby se připravila. Prosím, pane Novotný.

Václav Novotný: Děkuji za slovo a možnost vystoupit. Mé vystoupení bude směřováno k faktům, k uvedení konkrétních jmen. Chci tak předejít situaci, aby mé vystoupení nevyznělo jako kritika všech pracovníků státní správy, radních a zastupitelů. Většina z nich vykonává svoji činnost pro občany, v jejich prospěch, nikoliv ve prospěch soukromých osob, jedinců. Že se dnes petice Mariánského sloupu projednává, je výsledek, že petenti proti Mariánskému sloupu nevzdali své právo vyjadřovat se a žádat informace. Petice byla předána panu radnímu Wolfovi – paní primátorce 21. 6. 2017. Její vyřízení bylo předáno panu radnímu Wolfovi. V zákonné lhůtě nebylo na naši petici, která vyvolala toto jednání, odpovězeno. Došlo k porušení zákona o hl. m. Praze. Odpověď jsme urgovali. S omluvou jsme se dozvěděli z odpovědi pana radního Wolfa a dočkali jsme se jí 26. července. Pokusil jsem se po vzoru pana radního Wolfa omluvit při porušení zákona, kdy jsem stanovenou

rychlost při jízdě autem v zamyšlení nad sloupem překročil o čtyři kilometry. Omluva nebyla přijata, následovala pokuta 900 korun. Z toho plyne otázka, jak dalece jsme si rovni všichni před zákonem. Pilířem naší ústavy je právo na informace. Toto jsme ve smyslu zákona 106 požádali a uplatnili a požadovali informace od Magistrátu hlavního města. Požádali jsme o 37 podkladů, které zdůvodňují, proč bylo přijato územní rozhodnutí městskou částí Praha 1. Výsledek je, že v jednom případě, nebudu číst ty ostatní, abych nepřišel o čas, bylo sděleno, že magistrát nedisponuje požadovanou informací, která je součástí územního rozhodnutí. Rada odborů magistrátu dodržela v zákonné lhůtě podmínky a veškeré informace dodala. Dovoluji si některé citovat.

Odbor dopravních agend Magistrátu hl. m. jako drážní správní úřad nemůže vydat souhlas ke stavebním pracím v ochranném pásmu metra... (Časový limit.)

Nám. Kislingerová: Váš čas uplynul, pane Novotný. My poděkujeme.

Václav Novotný: Bohužel, my jsme na tom profesně stejně, jako kdybychom byli zastupitelé, ale my ten příspěvek předáme dál.

Nám. Kislingerová: Prosím, předejte písemně.

Václav Novotný: Bohužel jsme nepřečetli všechny podklady, které ukazují, že... (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Ano. Děkuji. A poprosím paní Evu Novotnou. Připraví se pan Ing. Jiří Pavel Pešek. Prosím.

Eva Novotná: Já si dovolím přečíst příspěvek paní historičky Marie Neudorfové, která tady dnes nemůže být, protože je mimo Prahu.

Podle všech legitimních dostupných dokumentů Mariánský sloup postavený roku 1650 byl po staletí Čechy vnímán jako symbol pobělohorského genocidního násilí katolické církve na svobodě vyznání 90 % nekatolického obyvatelstva Českého království i na české státnosti. Ti, kteří dnes tuto skutečnost popírají, účelově lžou a používají stejnou logiku vnucování sloupu z politických důvodů 90 procentům českého obyvatelstva, které se neztotožňuje s katolickou církví a jejími nedemokratickými a mocenskými přístupy. Zvláště alarmující je, když političtí zástupci s povinností hájit demokratické principy v tomto státě je úskočně zrazují a staví svou soukromou víru a loajalitu ke katolické církvi před občanskou ctností, před principy demokracie, ke kterým se zavázali, před zájmy většiny spoluobčanů a národa jako celku. Staví se nejen na stranu lži, ale i mocenských principů, které v minulosti lámal charakter lidí, rozdělávaly společnost a udržovaly ji v mravní a politické nedospělosti. Katolická církev neměla od 17. století žádné zásluhy na pozitivním rozvoji českého národa, naopak stála proti pokroku, sociální spravedlnosti, proti principu rovnosti a moderního vzdělání. Spontánní občanský akt zboření právě tohoto Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze byl vyjádřením obecně sdíleného vědomí, že sloup byl symbolem vítězství kruté, nespravedlivé moci nad národem milujícím pravdu, spravedlnost, toleranci a vzdělání. Český národ vstupoval do své samostatnosti roku 1918 s těmito ideály, v nichž symboly ponížení, netolerance a nenávisti vůči českému národu neměly místa. Násilně obnovovat ostatky sloupu by se stalo politickým symbolem záměru obnovovat hodnoty, které nemají nic společného ani s demokracií, ani s původním křesťanstvím, ani s mravností, ani s českou státností. Ale je možné, že to je přesně záměr těch, kdo o obnovu sloupu tak zarputile bez ohledu na realitu a důstojnost národa usilují. (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Děkuji. Báječně jste dodržela čas a poprosím pana Ing. Peška, připraví se pan Jan Bradna.

Ing. Jiří Pavel Pešek: Hezký dobrý večer, paní předsedající, vážené zastupitelstvo, přátelé. Jiří Pavel Pešek, Evropské centrum sakrálního umění chrámu sv. Michaela a mým teritoriím kdysi diplomatickým byl také Vatikán a Itálie, takže mám k tomuto tématu osobní vazby. Ale já bych se snažil trošičku debatu odvést od ideologického střetu, který se tady pořád dokola omílá a pořád na sebe narážíme a je to škoda.

Celá ta záležitost má dvě roviny – jednu civilní a jednu duchovní. K té civilní rovině se vyjádřil kdysi

Ing. Pavel Nauman, který byl předsedou spolku Společnosti za obnovu Mariánského sloupu v roce 1990, když vystoupil ve svém projevu na Staroměstském náměstí, a protože to byl cynik, jakkoliv já ho znám z Týnského chrámu, přestože byl současně členem zednářských kruhů, tak prohlásil tuto větu: „My jsme se zachovali nebo někteří z nás v roce 1918 takovým způsobem jako galejník, který se vrátí po 30 letech z vězení domů a samou radostí rozmlátí nábytek a vyhází si ho oknem.“ Tohle byl cynický pohled Pavla Naumana, ale má velmi hluboké jádro.

Ale podívejme se na ten duchovní rozměr, ten je daleko důležitější. Jeden významný anglický spisovatel a profesor z Cambridge Clive Staples Lewis řekl sám o sobě: „Se skřípajícími zuby jsem se stal křesťanem, když jsem do poslední chvíle hledal argumenty proti.“ A ve své úžasné povídce Rady zkušeného ďábla, kterou doporučuji každému, je velice moudrá, půvabná, vtipná a hluboce moudrá, říká: Ten první konflikt mezi dobrem a zlem přece neběžel ve vertikále mezi Bohem a satanem, to jsou nesouměřitelné entity, ale v horizontální linii, v horizontální rovině, v duchovní rovině těch úžasných bytostí vybavených energií, inteligencí, krásou, mobilitou – proto ta křídla, z nichž jeden řekne, ten, který nosil to světlo, odtud tedy světloňoš, lucifer. Řekne, hele, Pane Bože, běž do penze, já to tu teď budu řídit, já budu number one. A postaví se mu do cesty jiný anděl – Michael. Quit us Deus? Kdo jako Bůh? A ten ho porazí. A od té doby, jak říká jeden americký psycholog Erich From, jakkoli neomarxista, v tomhle má pravdu, člověk je bipolární. Bipolární proč? Protože my žijeme mezi dvěma póly, mezi dvěma elektrodami. Buď jsme přitahováni silou božího světa, silou jeho lásky, silou jeho světla a radosti, anebo (časový limit) jsme připraveni bojovat v neprospěch tohoto světa. (Předsedající: Děkuji.) A ta kauza našeho Mariánského sloupu, to je jenom jeden obraz, jeden konkrétní moment a my potřebujeme se...

Nám. Kislingerová: Ano, pane Pešku, prosím, poslední větu. Ano, děkuji.

Ing. Jiří Pavel Pešek: Vzhledem k tomu, že se mi tři minut nepodařilo vtěsnat, a ani nemohlo, to, co jsem si předal říct, předám to v písemné podobě, ale zdůrazním jedinou věc na závěr. Přátelé, my se teď musíme spojit, protože nám hrozí úplně jiná nebezpečí, a celá Evropa přijížděla k Mariánskému sloupu děkovat Panně Marii – ten sloup není morový, ale votivní – děkovat za záchranu Prahy před drtivou silou švédské armády. A my potřebujeme teď zachránit stejně tak před drtivou silou jiných armád, před přírodními katastrofami, a proto volejme svatý Václave, vévodo České země, nedej zahynouti nám, ani budoucím. A Jana Husa já si velmi vážím, byl to velký ctitel Panny Marie, a proto budme spolu, přátelé. (Předsedající: Děkuji.) A Einstein říká, a byl na Staroměstském náměstí: (Předsedající: Ano, to bylo báječné.) Buď se lidstvo vrátí k Bohu, nebo se zničí. Děkuji. (Pokřik a potlesk v sále.)

Nám. Kislingerová: Děkuji, pane Pešku. A poprosím nyní pana Jana Bradnu a prosím, aby se připravil pan Jan Rojt.

Jan Bradna: Dobrý den, dámy a pánové. Já jsem nevěděl, že bude možnost diskutovat, proto jsem se nějak písemně nepřipravil, a nejsem také zvyklý mluvit na veřejnosti. Já jsem akademický sochař a restaurátor. Před akademií jsem ještě vyučený kameník a po akademii jsem ještě vystudoval teorii památkové péče a restaurování, takže obnova Mariánského sloupu vlastně byla téma mé diplomové práce na Karlově Univerzitě, kterou jsem obhájil, a moje činnost vlastně ve společnosti je, že jsem soustředil veškeré dokumentace, podklady pro rekonstrukci a další odborné věci.

Nejdřív bych chtěl, byla tady řeč o Mistru Janu Husovi. Já vám přečtu, on byl velký ctitel Panny Marie a napsal krásnou modlitbu. Já ji přečtu, protože je stále živá, a měli bychom ji velmi dobře vnímat. Abychom mohli vybědnout z hříchu, vzývejme pomoc Panny Marie a pozdravujme ji. Já ubohý, jak budu schopen chválit slavnou pannu, která je větší než všechny chvála. Nikdo nemůže dostatečně pozdravit tu, kterou pozdravil anděl, kterou syn uctivě poslouchal, již se svěřil duch svatý, kterou obdivuje celý svět. Máme k ní tedy přistupovat s bázní a s úctou a chválit ji. Jestliže spravedliví nejsou hodni, jak budou hodni hříšníci? A přece by ani spravedliví, ani hříšníci neměli ustávat v její chvále, neboť v ní je všechna milost otce, syna i ducha svatého, je v ní plnost milosti pro ni samu, i milost, která se vylévá na nás.

Tak Mistr Jan Hus byl tři roky – stál sloup Panny Marie a pomník Mistra Jana Husa, autora této modlitby, když sloup nestrhlí Pražané, ale Žižkováci. Žižkov tehdy byl ještě samostatná obec a ne

součást Prahy. Pražané naopak bránili stržení, ale Žižkováci – jedna parta tahala za lano a jedna měla hole a tloukla ty, kteří (tomu) chtěli zabránit. K tomuto muži, Mistru Janu Husovi, měl být k nohám stržen Mariánský sloup. Jenom díky tomu, že před Husovým pomníkem je nízko položený kanál a obecní zřízenec řekl, že by byl zavalen, tak byla stržena směrem k Týnskému chrámu. (Časový limit.) To je paradox, kterého se dočkal Mistr Jan Hus.

Nám. Kislingerová: Děkuji, pane Bradno. (Potlesk.) A nyní poprosím pana profesora Rojta, který mezi nás přišel, a poprosila bych pana Karla Klouda, aby se připravil.

Jan Rojt: Vážená paní předsedající, vážení zastupitelé, je smutné, když se souhlasí s tím, že je strženo vynikající umělecké dílo. A to, že Mariánský sloup byl vynikajícím uměleckým dílem, o tom není pochyb. Neuznávám žádnou autoritu, která s tím souhlasí, a chtěl bych říct, stejně nesouhlasím a nesouhlasil jsem nikdy s tím, že bylo popraveno 27 českých pánů, resp. někteří pánové německé národnosti, někteří měšťané atd. Mariánský sloup byl vždycky součástí Staroměstského náměstí. Christian Norberg-Schulz, norský historik architektury, píše, srovnává tři města: Prahu, Řím a Chartum a Prahu má založenu na vertikálách. Na vertikále věže Svatovítské katedrály a takovou vertikálou byl i Mariánský sloup. A Mariánský sloup byl ve vztahu k sousední Mistr Jan Husa, stejně tak i k dalším památkám, jako je Týnský chrám, jako byla radnice, jako byly i další stavby. Chtěl bych říci, že zde zazněla slova, že katolická církev nepřinesla nic pozitivního. Podívejme se na kostel sv. Mikuláše zde na Staroměstském náměstí, podívejme se na vynikající architekturu Malé Strany, podívejme se na památky, které reprezentují Karlův most. Za nimi přece turisté jezdí. Tedy myslím si, že postavení Mariánského sloupu, a nemůžeme mluvit o kopii, to by byla chyba, bude to rekonstrukce, je možné. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Pane profesore, děkuji. A nyní bych poprosila pana Karla Kloudu a prosím, aby se připravil pan Zdeněk Zacpal.

Ing. Karel Kloud: Vážená paní předsedající, vážení zastupitelé, vážení přátelé, i vážení naši oponenti. Původně jsem mluvit ve zcela jiném tónu, nicméně když jsem tady vyslechl řadu příspěvků, které argumentovaly naprosto nesmyslným způsobem s historickými fakty, tak mi nedá, abych to neuvedl na pravou míru.

Tak za prvé. Mariánský sloup byl postaven na památku ubránění Prahy před švédským vojskem generála Königsmarka. Ten měl zhruba 18 tisíc mužů, zatímco vojenský velitel Mansfeld Prahu měl 500 vojáků, legii studentů a legii měšťanskou, kterou vedl primátor Starého Města Turek. Tato v podstatě velmi malá skupina ubránila město. Bylo to připisováno zásahu Panny Marie, jejíž gotický obraz byl vystavován v okně jednoho domu na Staroměstském náměstí, a následně byl sloup postaven pro tento účel jako schrána. Od té doby se jmenuje Panna Maria Rynecká. Prosím vás, dosvědčuje to dedikační nápis, takže nesmysly, které se tady tvrdí, proč byl sloup postaven, jsou evidentní.

Druhá věc je. Při podobné příležitosti, kdy město Brno se ubránilo vojskům generála Torstensonova, tak dnes se slaví jako svátek města Brna. Já si myslím, že některý zastupitel by si mohl osvojit tuto myšlenku a navrhnout svátek města Prahy. Je to v podstatě hrdinství našich předků. (Potlesk.) Proč naši předkové město bránili? Logicky, dobytí města znamenalo vraždění, loupení, znásilňování. Takže naši oponenti patrně si přáli, aby naše pramatky a prasestry tady byly znásilňovány a vraždilo se? Proto se bránili. To je logika věci. Takže to je, co se týče Mariánského sloupu.

Pak tady padaly věty jako Rudolfův majestát. Každý, kdo si ho přečetl, prosím vás, má deset řádků, tak je jasné, že platí pro komorní statky a královská města. A to, co bylo za porušení majestátu, že si na arcibiskupském zboží postavili luteráni kostel a ten jim zbourali, to je jako kdyby k vám přišel někdo na zahradu a postavil si tam garáž. Takže toto byl Rudolfův majestát.

Za druhé. Obnovené zřízení zemské. Pokud byste si ho někdo z vás náhodou v knihovně nalistoval, má několik stovek článků, ale ty, které by vás mohly zajímat, jsou velmi mírumilovné. Císař v podstatě řekl, že mu je líto, že kdo se s ním není schopen srovnat ve víře, tak do šesti měsíců může odejít a říci všechno, co chce. (Časový limit.) Co udělal Jindřich VIII.? Nechal při podobné příležitosti popravít 80 tisíc lidí. A takhle bych mohl pokračovat dále. Děkuji. (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Děkuji, pane Karle Kloude, a poprosila bych pana Zdeňka Zacpala a prosím, aby

se připravil pan Ing. arch. Tomáš Dittrich. Prosím.

Mgr. Zdeněk Zacpal: Včera se mimo jiné jednalo o tom, že je třeba projekt tzv. Mariánského sloupu dát k posouzení kunsthistorikům, což může znamenat, že se najmenují ti, kteří půjdou někomu na ruku. Jiní jsou pro demokratičtější přístup.

Nám. Kislingerová: Prosím klid v sále!

Mgr. Zdeněk Zacpal: Ovšem i referendum je spíš na místě, řeší-li občané problémy, které důvěrně znají a zakoušejí. Problematika Mariánského sloupu však není obecně známa natolik, jako třeba přesun nějakého nádraží. Je dnes přijatelný dopad referenda, v němž se většina vysloví za diskriminační opatření proti Romům nebo Židům? Pokud němečtí neonacisté zadarmo věnují sloup s hákovým křížem a budou-li jej vydávat za pomník smíření se Židy, má si jej město instalovat na svém hlavním náměstí? Srovnání není úplně od věci. Zatímco nacisté vraždili Čechy na jeden zátah v Lidicích nanejvýš po stovkách, což jsme měli v hodinách dějepisů za komunistů i nyní, pak Habsburkové si mohli postavit ten sloup také díky tomu, že krom utracení statisíců Čechů ve válkách za uchování své dynastie, vraždili bezbranné Čechy i po tisících třeba v Písku nebo v Prachaticích. A to se neučilo v dějepisu ani za komunistů, ani dnes. Zbytek Čechů byl po likvidaci tradičních svobod země – politických, hospodářských, náboženských – a konfiskaci tří čtvrtin jejich majetku donucen k jediné správné víře z Říma nátlakem, mučením, znásilňováním a dragonádami. Byla to doba neříkám uměleckého, ale myšlenkového temna. Pro velkou část Čechů a také konkrétně pro nás, občany evangelické tradice, jejichž rody v ilegalitě přežily Habsburky, nebude nikdy přijatelný pomník cizí nadvlády, jehož ikonografie byla utvořena na základě papežské mince Řehoře XIII. oslavující vyhlazení asi 20 tisíc Hugonotů. O tom svědčí opakované protestní petice s celkově desítkami tisíc podpisů. Těch petic bylo hodně. Zatímco jiné země ctí milníky své národní suverenity, svobod, humanismu, u nás se potichu a téměř bez diskuze obnovují rokem 1918 odstraněné pomníky násilně zavedené habsburské nadvlády a nesvobody.

Jejich instalace oslabuje ekumenu, kritičtěji myslící katolíky, leč posiluje pozice netolerantního křídla té církve, jejíž jméno se již pomalu bojíme vyslovit. Tato tendence odsouvá řešení skutečných problémů, posiluje konflikty ve společnosti a křísí tradice neosvíceného absolutismu na úkor menšinových vyznání i tvůrčích a kriticky myslících občanů. Nekonečným a zbytečným konfliktům (časový limit) můžete předejít návratem k důsledně sekulárním principům a tradici T. G. Masaryka. Ponechte náměstí v daném stavu a odmítněte záměr stavět sloup hanby a ponížení! (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Děkuji, pane ZACPAL. A prosím pana Ing. arch. DITTRICH. Prosím, necht' se připraví pan Jan HORÁLEK.

Ing. arch. Tomáš Dittrich: Vážená paní předsedající, vážené zastupitelky a zastupitelé, milí přátelé z obou táborů, reprezentují náboženskou organizaci Křesťanskou misijní společnost, ale pro náš odpor proti znovuinstalaci Mariánského sloupu přinášíme argumenty vycházející z občanských postojů. To, že se už mluví o datu jeho obnovení, je podle mě proto, že v této věci se jednalo zákulisně a neférově. To, že v červnu bylo stavebním odborem Prahy I vydáno rozhodnutí o umístění stavby místo toho, aby bylo zahájeno klasické stavební řízení, ke kterému se může vyjadřovat veřejnost i účastníci, pokládám u tak výrazného architektonického objektu, jako je Mariánský sloup, který má hmotnost skoro 300 tun se základy, za naprosto nepřiměřené. Protože jde o napodobeninu nenávratně zničené stavby, tedy o novostavbu, ptám se, jak je možné, že zde nebyla vypsána veřejná soutěž. Staroměstské náměstí je navíc prostor, který je unikátní nejenom z pohledu radnice Prahy I, která o něm rozhodla pod pokličkou, ale o prostor jedinečný nejen pro celou Prahu, ale i pro celou naši zem. Bez soutěže toto řešit nejde. To se prostě nedá omluvit. Jsem přesvědčen, že by soutěž dala vzniknout kvalitnějším návrhům a pojetím, než je pokus o opakování minulosti.

Krom toho je Mariánský sloup jen dílčím problémem, který by neměl být zodpovězen před komplexním řešením prostoru celého náměstí. Pokud se sloup postaví, bude to patrně limitovat možnosti i kvalitu celkového řešení. Společnost pro obnovu sloupu mluví o znovupostavení sloupu jako o aktu smíření. To je absurdní. Z pohledu několika tisíc věřících, s kterými Křesťanská misijní společnost spolupracuje, by gestem v duchu smíření bylo sloup postavit někde na Strahově či na jiném

vhodném místě, kde by byly oslabeny vazby na protireformační totalitu. Pan kardinál Duka se pokusil vyjednat souhlas se stavbou sloupu na Ekumenické radě církví. Neúspěšně. Některé církve byly pro, některé byly proti. Starostovi Prahy 1 však arcibiskupství předalo jen vyjádření církví, které znovuvýstavbu sloupu tolerovaly, přitom s obnovou sloupu vyjádřil v médiích nesouhlas i nejen římský katolík. Připomínám katolický internetový server Christnet, který o tom přinesl článek s názvem Podvodem ke smíření?

Znovuinstalace sloupu polarizuje českou společnost i po 25 letech. (Časový limit.) To je vidět dneska na tom setkání.

Nám. Kislingerová: Děkuji. To byla poslední věta. Děkuji. Pokud si přejete, můžete předat váš text písemně. Děkuji vám. (Potlesk.)

A nyní bych poprosila pana Jana Horálka a poprosím pana Eugena Kuklu, aby se připravil.

Mgr. Jan Horálek: Vážené dámy, vážení pánové, rád bych vás oslovil v souvislosti s uvažovanou instalací nebo obnovením Mariánského sloupu a hned na začátek bych rád zmínil, že jde nejen o odborné, ale také o politické rozhodnutí, tak jak tomu bylo již v roce 1650-52, i v roce 1918. Ten sloup byl mocenským symbolem náboženské netolerance, protireformace a politického katolicismu. Již v roce 1650-52 šlo i o politický krok, kdy duchovní rovina byla neoddělitelně spojena s rovinou politickou. Mocenská rovina byla zcela zřejmá. Sloup byl postaven v kontextu uhájení Prahy vůči Švédům, vůči těm Švédům, v něž vkládal svoji naději Jan Amos Komenský. O švédských vojácích si samozřejmě nemůžeme činit žádné iluze, na druhou stranu právě ti Švédové při vestfálském míru vymohli větší svobody například pro Slezsko, kdy například od Čech a Moravy bylo povoleno držet protestantské rodinné bohoslužby, pokud byly drženy skromně a tiše. V Čechách a na Moravě toto možné nebylo. Takže, milí katolíci, když jste říkali předtím o tom, že se díváte ohledně Marie, jak tomu někdo může nerozumět, tam nejde o Marii, tam jde o politické zneužití Marie, jakoby přímo matka Pána Ježíše Krista schvalovala a zaštiťovala náboženskou netoleranci. A to říkám i jako člen Jednoty bratrské a přímý potomek členů předbělohorské Jednoty bratrské, i člen teologické komise této církve.

A potom bych chtěl nakonec apelovat na zodpovědnost vás zastupitelů, v jednom starším vyjádření radního Wolfa jsem si přečetl, že prý to už rozhodl magistrát před námi. Jednou věcí je, že každé rozhodnutí může být změněno, ale především příslušné rozhodnutí 434 z roku 2013 mělo dvě fáze nebo mluvilo se tam o dvou fázích. Jedna je přípravná, která byla schválena, a součástí mělo být odborné kolokvium. (Časový limit.) A teprve potom měla nastoupit případná fáze realizační. Děkuji. (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Děkuji, pane Horálku, a nyní bych poprosila pana Eugena Kuklu k mikrofonu a prosím, aby se připravila paní Helena Krajáková. Děkuji.

Ing. Eugen Kukla, M.I.A: Dobrý večer, vážení zastupitelé, dobrý večer všichni přítomní. Jmenuji se Eugen Kukla, jsem fotograf a ve Společnosti pro obnovu Mariánského sloupu působím od začátku 90. let a potom možná víc než po desetiletí jsem fungoval jako člen grémia, nejužšího kruhu.

Jak jsem se dostal k Mariánskému sloupu? Mám pocit, že tady jsem téměř v menšině nebo to tak vypadá. Já jsem se dostal ke sloupu na základě obrazu Adolfa Körbra, obrovského panoramatického obrazu. Protože jsem rodilý Pražák a žiji tady celou dobu v centru, tak u rodičů je velký obraz Staroměstského náměstí. A měl jsem velké štěstí na skvělého tatínka a ten tatínek se mnou chodil po Praze a ukazoval mi památky a věnoval se mi skutečně od mládí. Chodili jsme rádi na procházky. A vždycky když jsem se vrátil, resp. když jsme přišli na Staroměstské náměstí, tak mi tam něco chybělo. A pak jsem se vrátil domů a jako malé dítě jsem zjistil, jasně, tam chybí ten sloup a ptal jsem se, proč tam není ten sloup? Protože ho shodili – Franta Sauer. A já jsem se s tím prostě nevyrovnal, a když jsem potom zjistil, že existuje uskupení, které se snaží ten sloup navrátit, tak bylo úplně jasné, že tam půjdu.

Co se týče náboženství, tak se považuji za křesťana, jsem vlažný římský katolík a mé stále ještě malé děti jsou husitčata. Jsou to členové Československé církve husitské a já v tom nevidím žádný problém. Takže pro mě návrat sloupu je návrat vertikály, je to současně návrat dialogu mezi klíčovými větvemi křesťanského náboženství v Evropě, tedy Janem Husem – Šalounovým, ostatně ty dva pomníky tam

spolu byly od roku 1915 až do roku 1918. A konečně je to pro mě i návrat sloupu, který vlastně určoval pražské poledne, protože když svítilo sluníčko, tak na věži Staroměstské radnice byl pán, ten sledoval pohyb stínu, a když se stín dostal do správné pozice, mávl praporkem a na Letné odpálilo dělo salvu.

Takže mě náboženské konotace téměř nezajímají. Já zde vidím možnost, na rozdíl od jiných možností, protože ledacos nejde navrátit, ale zde máme možnost vrátit (časový limit) nádhernou urbanistickou památku do středu Prahy. Něco napravíme, něco ne. To je vše. A náboženství mě tady de facto nezajímá. Děkuji. (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Děkuji, pane Kuklo. Prosím další přihlášenou paní Helenu Krajákovou a poprosím, aby se připravil pan Ing. arch. Stanislav Běhal.

Mgr. Helena Krajáková: Dobrý večer, vážené dámy i pánové, v to počítám i vážené paní zastupitelky i zastupitele. Já nemám připraven žádný příspěvek, spíše reaguji na to, co jsem tady slyšela ze začátku nebo v některých příspěvcích pozdějších. Mé uši nevěřily tomu, co slyší, když slyšely, že jsme tady žili pod strašlivou totalitou. Mohu říci, že v 60. letech jsem studovala na Filozofické fakultě a takovéto pojetí jsem tehdy neslyšela. Takže takové nějaké neomarxistické pojmání dějin mě velice zaráží.

Já bych tady jenom, protože pořád jste někteří tady hovořili o té hrozné totalitě, tak bych jenom jednu věc chtěla připomenout z té totality. V roce 1893 Spořitelna česká postavila budovu, která dodnes slouží, jmenuje se Palata a je věnována nevidomým. A byla tehdy stavěna pro nevidomé chudé. A byla postavena počest Františka Josefa a nesla určitý čas jeho jméno. Tak to je jenom jedna věc z té totality. Pak bych chtěla říci, že já jsem pro postavení Mariánského sloupu, protože jako Pražačce, která často prochází Starým Městem, mně na tom Staroměstském náměstí chybí něco, co má téměř každé české město. Na hlavním náměstí má vertikální sloup.

A pak mám ještě takovou jednu vzpomínku z útlého dětství, když jsem chodívala s babičkou přes Staroměstské náměstí za svým nevlastním dědou. Tady velmi často se někteří oháněli lidem. Musím říci, že moje babička byla opravdu z lidu. První světová válka jí vzala manžela, který bojoval v rakouské armádě. A když jsme procházeli Staroměstským náměstím, tak mě upozorňovala na to, že tam stál ten sloup, bylo to v 50. letech, a říkala: No, to, co tady máme, tak to je za to, že někteří pošlapali Panenku Marii. Děkuji vám. (Časový limit.) (Potlesk.)

Nám. Kislingerová: Děkuji paní Heleně Krajákové a nyní poprosím pana Ing. arch. Stanislava Běhala.

Ing. arch. Stanislav Běhal: Dobrý den, vážené dámy a pánové, jmenuji se Ing. arch. Stanislav Běhal a jsem spoluautorem stavební části projektu. Oprostím se od ideových, náboženských, politických hodnocení projektu, protože na to má asi každý svůj názor a těžko budeme i vidět do hlav lidem ze 17. století. Tak bych se rád věnoval té stavbě pouze čistě z architektonického a urbanistického hlediska, což je moje parketa. Mnoho architektů, teoretiků umění je toho názoru, že z urbanistického a architektonického hlediska ten sloup na náměstí patří. Tři století tam byl. Za ta tři století se velmi proměnila tvář Staroměstského náměstí a stavby, které tam byly, vždy probíhaly v dialogu s tímto sloupem, i samotný Šalounův pomník Mistra Jana Husa stál v dialogu s tímto sloupem a Šaloun prý prohlásil po jeho stržení, že je to škoda, že v tom případě už jeho socha nemá protiváhu. Proto si myslím, že z tohoto hlediska patří na Staroměstské náměstí. Máme to podloženo v průběhu řízení o navrácení toho sloupu, které nebylo nijak pokoutné. Máme tam závazná stanoviska Národního památkového ústavu, odboru památkové péče Magistrátu hlavního města i IPRu. Tyto všechny instituce, které mají hlídat to, jak se bude stavět v Praze, nám k této stavbě daly kladná stanoviska, která jsou doložena všechna k žádosti o povolení.

A myslím si, že i vztyčování kopií je legitimní způsob návratu stavby na náměstí. Nikdo se nepozastavuje třeba nad obnovou památek, které byly zničeny během 2. světové války, ať se jedná o Varšavu nebo o Frauenkirche a z poslední velmi nedávné historie můžu připomenout kostel v Tišnově, který byl spálen, a již se mluví o tom, že bude znovu obnoven. Pokud my odsuzujeme ty žháře, kteří ho spálili, z kdo ví jakých pohnutek, tak stejně tak můžeme odsuzovat dav, který strhl v roce 1918 pomník Panny Marie, a ten dav prý pak se i chystal na sochy na Karlově Mostě, tak bychom neměli ani tyto sochy, což si myslím, že by byla velká škoda pro nás, ale i pro Prahu. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Děkuji a nyní je přihlášen pan senátor – kde máme pana senátora Michálka? Prosím, pane senátore, a zároveň děkuji, že jste nevyužil přednostního práva a zařadil jste se za občany. Prosím.

Mgr. Libor Michálek, MPA – senátor hl. m. Prahy: Hezký večer, vážený pane předsedající, vážení členové zastupitelstva, vážení občané. Já si dovoluji zopakovat to, co už tady zaznělo, ale možná to v tom šumu trochu zaniklo. Dneska si připomínáme 80 let od úmrtí našeho prvního prezidenta. Tomáš Garrigue Masaryk v knize Cesta demokracie I., bylo vydáno, pokud byste si to chtěli dohledat, v roce 2003, na straně 405 prohlašuje: „Když Pražané tu sochu odstranili, jsem sám tomu rád, protože ta socha byla politickou potupou pro nás.“ Prosím, apeluji na vás, vážení členové zastupitelstva, abyste při dnešním hlasování hlasovali tak, že se náš první prezident nebude obracet v hrobě. Děkuji. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Děkuji a vyčerpali jsme všechny přihlášené do diskuze a v tuto chvíli tedy bych dal prostor zastupitelům a pro změnu pan Michálek, tentokrát předseda klubu Pirátů. Prosím, pane předsedo.

P. Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. My jsme se dohodli, že každý klub stručně vyjádří své stanovisko, takže já bych rád přednesl stanovisko klubu Pirátů.

Předně děkuji všem občanům, kteří přišli na dnešní zasedání, protože si hodně vážíme toho zájmu a občanské angažovanosti v Pirátské straně. Vlastně když to srovnám, tak tolik lidí jsme tady měli snad jenom, když jsme rozhodovali o nákupu stadionu Ďolíček.

My tedy budeme rozhodovat v pozici vlastníka toho pozemku, protože hl. m. Praha vlastní Staroměstské náměstí, není to svěřeno žádné městské části a je naším svrchovaným právem jako zastupitelstva rozhodnout, jestli tam ten sloup má stát, nebo nemá stát. My jsme dneska viděli, že tady jsou dva tábory. Jeden tábor podporuje to, aby se tam sloup vystavěl, druhý tábor proti tomu naopak vystupuje. Každopádně co vidíme, je, že tady není rozhodně konsensus na tom, aby se takováto stavba uprostřed Staroměstského náměstí vystavěla. Klub Pirátů bude hlasovat proti postavení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, a to z toho důvodu, že je tady značná část veřejnosti, která má negativní pohled na výstavbu Mariánského sloupu, a že už tehdy kolem roku 1920 bylo svržení Mariánského sloupu vnímáno jako jednoznačný symbol diskontinuity s Rakousko-Uherskem. To ostatně tady dokladoval pan senátor Michálek, když citoval tehdejšího prezidenta.

Čili my si myslíme, že smíření je velice dobrá cesta, nicméně nemůže to být smíření vnucené jedním táborem druhému táboru. Je potřeba si sednout ke stolu a vymyslet, co s tím pomníkem, který je bezpochyby cenné umělecké dílo, i když se jedná o repliku, co ním udělat, kam ho umístit na nějaké důstojné místo. My jsme připraveni jako klub Pirátů udělat maximum pro to, aby Mariánský sloup měl důstojné umístění, ale nikoliv centru Staroměstského náměstí. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Děkuji a vystoupí nyní paní zastupitelka Semelová, předsedkyně klubu KSČM. Já jenom budu uvádět ty strany pro vás, co jste zde návštěvníci, co neznáte všechny zastupitele, abych vás vždycky uvedl, který zastupitel aktuálně vystupuje. Prosím, paní zastupitelko.

P. Semelová: Děkuji za slovo. Já bych za klub KSČM chtěla říci, že my proti znovuoobnovení nebo instalaci Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí vystupujeme opakovaně, opakovaně jsme to interpelovali a žádali jsme také paní primátorku, aby nepodléhala nátlaku některých skupin ze strany katolické církve. Ostatně i z diskuze, kterou jsme tady poslouchali z obou táborů, je vidět, že tento sloup určitě k žádnému smíření nepřispěje, spíš naopak.

Já považuji za nehorázné, že by měl na Staroměstském náměstí, kde v roce 1621 bylo popraveno 27 českých pánů, něco takového postaveno jako symbol vítězství katolické církve a Habsburků na Bílé hoře nad protestantskými Čechy a jako symbol rekatolizace 90 % obyvatelstva. Oprávněně je tento sloup vnímán generacemi Čechů jako symbol nesvobody a ponížení českého národa, a to bychom měli i jako zastupitelé hlavního města určitě vnímat.

Roku 1918 velice dobře věděli lidé, proč strhli tento sloup, a už tehdy se odborníci vyjádřili proti tomu, aby byl někdy na Staroměstském náměstí znovuoobnoven. Několikrát tady byl zmíněn T. G.

Masaryk a jeho Cesta demokracie. Protože opakování je matkou moudrosti, já tu větu zopakuji z Cesty demokracie: „Když Pražané tu sochu odstranili, jsem sám tomu rád, protože ta socha byla politickou potupou pro nás.“ A tou potupou by zůstávala i dnes, to dodávám zase já. Je mnoho odpůrců z nekatolických církví, z různých spolků, dále váleční veteráni, bojovníci za svobodu a občanská veřejnost vůbec, kteří dávají jasné argumenty, proč je třeba odmítnout tuto záležitost katolické církve. Na závěr, protože říkám, už jsme k tomu vystupovali mnohokrát, tak nechci nějak rozsáhle vystupovat, tak bych chtěla říci, že my zastupitelé za KSČM v žádném případě nepovažujeme Mariánský sloup za gesto smíření, naopak my ho považujeme za urážku českého národa ze strany katolické církve a za další novodobý pokus o rekatolizaci. Proto náš klub KSČM nezvedne ruku nikdy pro to, aby tam byl obnoven, a my nesouhlasíme se záměrem obnovení Mariánského sloupu v Praze. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Nyní je přihlášen pan zastupitel Hrůza, klub KSČM.

P. Hrůza: Mé vystoupení má v zásadě dvě části. Chtěl bych říci, že nedávno jsem paní primátorce napsal v jiné souvislosti dopis, kde jsem napsal konkrétně, že stavět novodobé pomníky Habsburkům, kteří byli po staletí na čele útlaču českého a slovenského lidu, náleželi k iniciátorům válek včetně té 1. světové s miliony obětí, považuji za nemravné. Ani v tomto případě nemám žádné pochopení pro vztyčení repliky Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Nevnímám ho jako symbol smíru. Tento sloup byl po staletí chápán českým národem jako symbol hanby národa, likvidace jeho suverenity a svobod. (Oživení v sále.) Já bych prosil, aby tady byl klid.

Nám. Dolínek: Já bych vás chtěl požádat skutečně, tak jak zastupitelé se pokusili respektovat prostor pro vaše vyjádření, abyste vy prosím respektovali možnost vystoupení zastupitelů, kteří byli zvoleni řádně ve volbách. Děkuji.

P. Hrůza: Nemohu opomenout okolnosti, za nichž vznikl, nemohu přehlížet historické důvody vzniku Československé republiky v roce 1918 a okolnosti, za nichž byl stržen. Proč nebyl znovu postaven ve 20. a 30. letech 20. století? Co by asi řekl prezident Československé republiky Masaryk na takovýto záměr? Co by tehdy říkala veřejnost? Vzpomínky na Rakousko-Uhersko, na vládu Habsburků, na katolickou církev, na šlechtu byly až příliš živé. Opravdu chceme vyostřené debaty, které dnes probíhají tady na radnici, přenést přímo na Staroměstské náměstí? Nechejme prosím Staroměstské náměstí tak, jak je, vyhneme se dalším názorovým střetům, kolizím, které si jako občan a zastupitel hl. m. Prahy v žádném případě ze srdce nepřeji.

A pak mám ještě druhou část svého vystoupení. Zde bych chtěl veřejně pokárat radního Wolfa z toho titulu, že nedbal předpisů hl. m. Prahy, konkrétně pravidel pro přijímání a vyřizování petic a stížností podaných orgánům hl. m. Prahy. On totiž tento předpis říká v čl. I v části I. odst. 2, že adresát, a to byl v té chvíli samozřejmě pan radní, vyhodnotí, zda se petice týká výkonu přenesené, nebo samostatné působnosti hl. m. Prahy a stanoví způsob jejího vyřízení. Je-li petice podepsána nejméně tisíci občany hl. m. Prahy, postupuje adresát podle ustanovení § 7 písm. c) zákona č. 131/2000 Sb., o hl. m. Praze. A pokud si vezmeme zákon o hl. m. Praze, tak tam se samozřejmě řeší otázka projednání v zastupitelstvu nebo v radě. Současně ale tento předpis na jiném místě, já vám to odcituji, v článku pět, hovoří o včasnosti, správnosti a úplnosti vyřízení podání. V odst. 2. se říká: Podání se vyřizuje bez zbytečného odkladu, petice musí být vyřízena do 30 dnů – a to se v tomto případě bohužel nestalo – a stížnost do 60 dnů od doručení příslušnému orgánu hl. m. Prahy nebo jeho členovi. Pokud vyřizování stížnosti překročí 30 dnů od jejího doručení, musí být stěžovatel k tomuto dni písemně vyrozuměn o stavu vyřizování stížnosti atd. atd.

Já se obávám, že ani toto se nestalo. A chtěl jako zastupitel vědět (časový limit), kdo nese osobní odpovědnost za to, že v daném případě došlo k porušení předpisu, který zde na hl. m. Praze byl schválen již dávno v březnu 2013. To znamená, ví se...

Nám. Dolínek: Děkuji. Dvacetisekundová tolerance skončila. (Potlesk.) Děkuji a nyní bych požádal pana zastupitele Kauckého, klub KDU-ČSL.

P. Kaucký: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, já se tady teď

večer nechci věnovat nějaké teologické disputaci o symbolice Mariánského sloupu a jako historik ani nějaké hlubší historické analýze, nicméně dovolu mi na začátek si trochu postesknout nad tím, že tady vedeme tuto diskuzi právě v den 80. výročí úmrtí T. G. Masaryka a člověka, který se zasloužil o stát, člověka, který se zasloužil o demokratickou republiku, a člověka, který symbolizoval onu první republiku, která se zrodila v takové situaci, v jaké se zrodila, v situaci, kterou tady možná celý večer analyzujeme, probíráme, hovoříme o ní, ale přitom tu situaci nikdo z nás nezažil a nikdo z nás nedokáže tu atmosféru tehdejších dnů přenést do dnešní doby.

Dovolte mi ale z tohoto místa se spíše věnovat praktičtější otázce, a to je otázka vlastního kompozičního uspořádání Staroměstského náměstí. Dneska když se podíváme na Staroměstské náměstí, tak toto náměstí, centrální náměstí Prahy, centrální historické náměstí Prahy vypadá úplně jinak, než vypadalo před 100-110 lety. Máme situaci, kdy ze staroměstské radnice zbyla jen určitá část. Ono novogotické křídlo, které byl postaveno v letech 1838-48, bylo zničeno v roce 1945, což samo o sobě byl obrovský zásah do Staroměstského náměstí, do té vlastní kompozice. Nemáme tady nádherný barokní Krennův dům, který stál před dnešním kostelem sv. Mikuláše a který musel ustoupit asanaci. Tím se vlastně v roce 1901 otevřel pohled ze Staroměstského náměstí na kostel sv. Mikuláše, který předtím vidět nebyl. Máme tady některé prvky, které byly na náměstí umístěny později, například kašnu s delfíny, která je právě u kostela sv. Mikuláše, která je rovněž od Jana Šturby z roku 1906 a která má například kubistické zábradlí, což v té době bylo něco naprosto nemyslitelného, ale zároveň tady nemáme ani onen Mariánský sloup. Mariánský sloup, který stál bok po boku pomníku Jana Husa pouhých tři roky. Pouhých tři roky! (Potlesk.) Od roku 1915 do roku 1918. Já rozumím tomu, že v té době kompozičně pomník Jana Husa byl stavěn tak, aby vytvářel protipól jinému symbolu, onomu vertikálnímu symbolu Mariánského sloupu, ale uvědomme si, že v té době ani tak nepůsobila například věž Staroměstské radnice, protože v té době Staroměstská radnice vypadala poněkud jinak a ta věž v dnešní době je vertikálním symbolem ještě mnohem vyšším a mnohem větším, než byl onen Mariánský sloup. Takže když se tady bavíme o kompozici Staroměstského náměstí, tak přece jenom to náměstí v dnešní době, jak říkám, vypadá úplně jinak a ta kompozice je naprosto nesrovnatelná s tím, jak to vypadalo před sto lety.

Takže prosím, my se tady věnujeme opravdu teologickým otázkám, duchovním otázkám, otázkám našeho názoru a pohledu, ale pokud si vezmeme celý pohled na Staroměstské náměstí, tak pokud chceme vrátet něco do doby před 100 lety, tak probíhá ale to bychom museli pak v tom případě obnovit vše, co bylo před těmi 100 lety. A já se ptám, proč neobnovujeme třeba nejdříve Krocínovu kašnu, která na tom náměstí byla 271 let, což znamená o 5 let déle než Mariánský sloup? Pak se vraťme k tomu, že obnovíme i pomník maršála Radeckého z Radče na Malostranském náměstí, když už se chceme vrátet k tomu, že začneme vše obnovovat. (Potlesk.)

A jenom mi dovolu ještě poslední poznámku. Hovořilo se zde o tom, že výstavba Mariánského sloupu je symbolem smíření. Ale bylo to tady řečeno, máloco posledních 10 let rozděluje Pražany tak, jako je výstavba Mariánského sloupu. (Potlesk.) Opravdu chceme, aby symbolem smíření bylo něco, co nás tady 10 let takto rozděluje? Já bych jenom v tomto, protože konec konců o tom bude asi hovořit i kolega Stropnický, chtěl vyjádřit souhlas klubu sociální demokracie s návrhem usnesení, že zastupitelstvo nesouhlasí se záměrem obnovení tzv. Mariánského sloupu (časový limit) na Staroměstském náměstí v Praze a ukládá radě učinit veškeré právní kroky, které by vedly k zabránění ve výstavbě Mariánského sloupu. Děkuji. (Potlesk a pokřik.)

Nám. Dolínek: Také děkuji a nyní vystoupí pan Haramul, klub ANO.

P. Haramul: Pražané, dámy a pánové, kolegové zastupitelé, kolegyně zastupitelky, občané, vyjádřím stanovisko klubu zastupitelů ANO. Klub zastupitelů ANO nesouhlasí s výstavbou Mariánského sloupu z důvodu toho, že pokud má být něco symbolem smíření, tak zde jsme svědky toho, že není žádné smíření. Vidíme tady dva naprosto nepřátelené tábory, které se utkávají na půdě této radnice. Já si neumím představit, co by se dělo nebo co se bude dít v Praze, pokud by někdo skutečně začal Mariánský sloup na Staroměstském náměstí budovat, a pokud by se nějaká podobná parta anarchistů, jako byla parta pana Saula, objevila na Staroměstském náměstí. Nemyslím si, že symbolem smíření může být něco, co národ rozděluje, aspoň nás Pražany to určitě rozděluje. Já si myslím, že už jenom samotné, pardon, církevní restituce Prahu rozděly, občany této republiky rozděly. (Oživení na galerii hostů.) A nehledě k tomu, proč zde máme budovat další symboly, které nás budou rozdělovat.

Pojďme cestou smíření, pojďme hledat skutečnou cestu toho, jak může Staroměstské náměstí vypadat, zdali skutečně tam není možné umístit jiný prvek, můj kolega předřečník zde zmínil kašnu, která tam stála o 50 let dříve, než tam byl Mariánský sloup, nebo úplně jiné řešení, které bude vyjadřovat klid a nebude vyjadřovat konflikt a spor.

Poslední poznámka je ta, že pokud nám bude Mariánský sloup jako zastupitelům hl. m. Prahy nabídnut jako dar, máme zrovna tak právo ten dar přijmout a rozhodnout se, kam ho umístíme, anebo zrovna tak ten dar můžeme odmítnout. I to je potřeba si uvědomit. Tolik je naše stanovisko. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Nyní má slovo pan zastupitel Stropnický, klub Trojkoalice.

P. Stropnický: Dobrý večer, dámy a pánové. To, co může na první pohled vypadat jako debata nad něčím, co je vlastně dávno minulé a co už do současnosti nepatří, tak se vlastně ukazuje v průběhu celého večera jako věc, která je ve skutečnosti podstatná. Podstatná je proč? Nejsou důležité argumenty, které se týkají architektury a estetiky sloupu, máme na svém území spoustu památek, které by bylo možné obnovit, ostatně přímo na Bílé Hoře stojí přece barokní perla přímo na té připomínce a nikdo nepochybně nenavrhuje ji bourat. Na druhou stranu nenavrhujeme navracet ani jiné kontroverzní pomníky, které v minulosti byly z politických důvodů odstraněny.

Ta debata je důležitá proto a tím, že se dotýká samé podstaty naší státnosti. Tím je důležitá, a proto mi dovoluji přeci jenom, poté se samozřejmě dostanu k praktické otázce, to znamená toho, co zastupitelstvo skutečně reálně může udělat, protože nemůžeme rozhodnout o tom, jestli se dějiny zachovaly správně takovým, nebo onakým způsobem, ale přesto mi dovoluji dvě nebo tři poznámky i historické.

Za prvé, obnovené zřízení zemské v roce 1627 mj. postulovalo konec stavovských sněmů. Mimo jiné vyloučilo města ze zastoupení v rozhodování o zemské politice. My jako hl. m. Praha bychom přeci neměli chválit nebo přitakávat takovému omezování zástupců měst jako samosprávy určité formy, byť samozřejmě nebyla ta samospráva přímo volena, protože demokracie měla tehdy nepochybně jinou podobu. Místo toho bylo v Čechách nastoleno místodržitelství, to znamená určitý protektorát, nikoliv nějaká volená reprezentace.

Za druhé, ten sloup byl sice oficiálně postaven jako pomník děkuvzdání za obranu proti Švédům, ale kdo to byli ti Švédové ještě 30 let nazpátek? Švédové byli přeci spojenci Českého království! (Výkřiky z řad veřejnosti.) Švédové byli přece součástí protestantské unie a my jsme se jako tehdy ještě svobodná stavovská země rozhodli do této protestantské unie vstoupit a vybrali jsme si vlastního krále. Jestli jsme učinili tehdy dobře, nebo ne, je otázka. To už potom samozřejmě se rozhodovalo dál, ale Švédové byli v roce 1648 Vídní zakázaný spojenec Českého království. A oni útočili na katolickou pevnost, nikoliv na Čechy nebo na Pražany. Ostatně nejlépe to dokládá i to, že Prahu před Švédy bránil právě Mansfeld! (Potlesk.) Mansfeld, bělohorský vítěz, přítel! Bělohorský vítěz, jeden z bělohorských vojevůdců.

A za třetí, co se týče toho smíření. Víte, katolická církev má podobu církve trpící, církve pracující a církve vítězné – *ecclesia triumphans*. To slovo *triumfans* je v tom to podstatné. A tento sloup byl odnepaměti projevem nikoliv církve trpící, se kterou jsem vždy připraven se solidarizovat bez ohledu na vyznání. Tento sloup byl vždy symbolem církve triumfující. Církve triumfující nad těmi, které porazila, nikoliv přesvědčením, nikoliv větším množstvím pravdy, ale především mečem, protože tehdy bojovala církev také mečem.

Je to tedy především otázka smyslu našich dějin, o kterou tolik zápasil T. G. Masaryk, o kterou ostatně zápasily celé generace obyvatel tohoto státu, smyslu našich dějin, který byl formulován v úsilí o samostatnost, v úsilí o snášenlivost, úsilí o možnost mít vlastní víru případně být bez vyznání. Myslím si, že na druhou stranu, abych se pokusil být aspoň trochu spravedlivý, slovo *totalita*, které patří až do slovníku politologie 20. století, nevystihuje, myslím si, dostatečně přesně ani výstižně a požádal bych, abychom pokud možno toto slovo již nepoužívali ani v souvislosti s tím, co následovalo po Bílé hoře.

Domnívám se tedy, že opět je, myslím si, na místě skutečně připomenout to, že dnes je opravdu 80 symbolických let od úmrtí T. G. Masaryka. Domnívám se, že bychom se neměli zpronevěřit smyslu dějin, který on vložil do vínku tohoto státu. Každý z nás politiků přeci dělá politiku ne jenom proto, aby byly opravené chodníky, nejenom proto, aby ve městě byla zeleň, aby jezdila veřejná doprava, děláme to proto, že se snažíme co nejlépe (časový limit) spravovat náš stát. Stát, který jsme si museli ale před 100 lety vybojovat. A proto já navrhuji ve spolupráci s celou řadou z vás a velmi si toho

vážím, konkrétně s Eliškou Kaplický Fuchsovou, s Patrikem Nacherem, s Lukášem Kauckým, s Jakubem Michálkem a s Martou Semelovou navrhuje to usnesení, které zde bylo již načteno, a já ho proto nebudu opakovat. Vyjadřuje nicméně nesouhlas se záměrem obnovení Mariánského sloupu a ukládá Radě hl. m. Prahy, aby podnikla všechny právní kroky vedoucí k rozvázání smluvních závazků a odnětí onoho souhlasu. To je totiž to jediné, co...

Nám. Dolínek: Já se omlouvám. Tady nám končí a nechával jsem... Děkuji.

P. Stropnický: Poslední věta. To je totiž to jediné, co zastupitelstvo skutečně v tuto chvíli může udělat. My jako vlastník toho pozemku můžeme odejmout souhlas, můžeme rozvázat smlouvy, které byly uzavřeny, a to je jediný způsob, kterým můžeme tuto stavbu v tuto chvíli ještě zastavit. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Děkuji a nyní vystupuje pan zastupitel Čížinský, Trojkoalice. Žádám o dodržení limitu, ale budu stejně shovívavý. Nebojte.

P. Čížinský: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Jako historik musím potvrdit, že skutečně dav, který strhl Mariánský sloup, potom pokračoval na Karlův most a ve zničení soch na Karlově mostě mu zabránilo vojsko. Docela by mě zaznívalo, co by tady zaznívalo, kdyby se tak stalo, kdyby to vojsko nezasáhlo a davu by nezasáhlo zničit sochy na Karlově mostě. Takže společnost má, a to československá i česká, se zneužíváním symbolů velké zkušenosti. Nacisté zneužívali sv. Václava. Mnoho lidí dnes zneužívá symbol pravdy a lásky, používá to jako nadávku. Přesto nikdo nestrhl sv. Václava z Václavského náměstí, prezidentskou standartu neměníme.

Při této debatě a stejně tak i při tom stržení sloupu byl ten sloup zneužit a byla zneužita i Panna Maria. Konec konců to, že při té debatě je ten sloup zneužíván, může ilustrovat i to, že se tu komunisté zaklínají T. G. Masarykem. (Potlesk a pokřik.) Pokud se kvůli něčemu náš první prezident otáčí v hrobě, tak to bude kvůli tomuhle.

Velmi kultivovaně tady stanovisko zdůvodnil pan profesor Royt, pan architekt Běhal nebo pan sochař Bradna. Obnovení sloupu nemá nikoho urazit, není vůbec tak míněno. Ani moje podpora obnovení sloupu není zaměřena proti citění nikoho z Pražanů. A rád bych připomněl, že máme mnoho příkladů. Například ve Vysokém nad Jizerou dav také strhl Mariánský sloup, ten sloup byl stržen komunisty. Je to vnímáno jako velká ostuda. V 90. letech byl obnoven a všichni jsou tomu rádi. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Děkuji. A nyní paní zastupitelka Briardová, klub KSČM.

P. Briardová: Já bych chtěla reagovat na několik momentů, které tady zazněly, slov nebo tezí. Já mám takový pocit, že to není symbol smíření, je to pokus o jakýsi návrat do jakési historie. Není úplně jasné, do které té doby, jestli nějakého 17. století, nebo vrácení do doby, kdy byl sloup stržen. V každém případě je to jakýsi pokus o návrat do historie. A já si myslím, že to špatně. Historie je historie. Historie se nevrací. Už kdysi dávno jakýsi řecký filozof říkal, že všechno se mění, že se nevstoupí jednou nohou do stejné řeky. Historie se nedá vracet a je to dobře. A myslím si, že postavení repliky historické památky, která už neexistuje, to také není dobře. Je to něco násilného. A myslím si, že to potvrzují, tenhle pocit něčeho násilného a nepatřičného, všichni ti, kteří tady proti postavení té repliky na Staroměstském náměstí vystupovali.

Mně osobně se líbí Staroměstské náměstí tak, jak je, já bych tam už nic nedávala a hrozně ráda tam vodím svoje zahraniční návštěvy. Všem se to líbí a nikomu tam nic nechybí, i když někteří vědí, že tam třeba jakýsi Mariánský sloup před 100 lety byl. A už vůbec se mi nelíbí, že by Mariánský sloup tam měl být vztyčen někdy v době, kdy se bude oslavovat sté výročí republiky. Tady se říkalo, že by to měl být symbol smíření. Dobře, ale má-li to být symbol smíření, tak by měl být nějaký nový, ne? Neměl by to být památník toho, co někteří z nás tady považují za symbol poroby, za symbol nesvobody, prostě za pravý opak toho, co je smíření.

Takže já podporuji samozřejmě to usnesení, ve kterém se budeme snažit nebo zavážeme se k tomu, že se budeme snažit, aby se zrušil souhlas s postavením Mariánského sloupu, a můžeme se pochopitelně potom bavit o vystavění jakéhosi památníku smíření, ovšem ne na Staroměstském náměstí a ne v

podobě Mariánského sloupu. Děkuji. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: A nyní paní radní Plamínková, klub Trojkoalice.

P. Plamínková: Děkuji. Já jako asi jeden z mála zastupitelů hl. m. Prahy nejsem apriorně proti Mariánskému sloupu. Mně se ta socha líbí nebo to sousoší se mi líbí. Myslím si, že, je to velmi kvalitní dílo a vidím za ním i ten příběh; příběh lidí, kteří věnovali velkou část svého života tomu, aby dali dohromady tu repliku. A myslím si také, že 400 let po bitvě na Bílé hoře už bychom měli mít nějaký nadhled a mohli bychom to jako symbol smíření i brát, ale jak je vidět i z této diskuze, ono tomu tak není. Tady vždycky vystoupil jeden člověk, který byl pro, druhý člověk, který byl proti. Ti, co byli pro Mariánský sloup, tak těm tleskala z mého pohledu levá polovina veřejnosti, těm, co byli proti Mariánskému sloupu, tleskala pravá polovina veřejnosti. Takže bohužel stále ještě 400 let po Bílé hoře by to nebyl sloup smíření, ale sloup rozdělení.

Ta Frauenkirche, to je jiný příběh. Tam prostě to nebudilo nějaké negativní konotace. Frauenkirche Němci chtěli postavit a to, že to trvalo tak dlouho, byly praktické důvody. Prostě byla to strašně drahá stavba a nebyly na to peníze. Chápu také, že mnohým chybím ta vertikála. Já vím, že Šalounův pomník reagoval na ten sloup, a ta vertikála mně osobně tam také chybí, i když zase po 100 letech už asi je možno smířit se s tím náměstím tak, jak je dnes, a myslím si, že většině Pražanů, Čechů a už vůbec ne návštěvníkům Prahy tam vertikála nechybí. Ale já mám návrh. Zamysleme se nad tím, zda by nestálo za to tam dát novou vertikálu, a navrhuji, aby to byla nová kašna, která by zároveň zlepšovala vzduch na tom přehřátém náměstí, která by byla novým symbolem toho náměstí, tak jako jsou nové kašny třeba na náměstích v Plzni nebo v Brně, a která bude symbolem nových výzev. A pro ten sloup bych navrhovala hledat jiné důstojné místo v Praze. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Děkuji paní radní a nyní požádám tentokrát ne jako předkladatele, ale jako zastupitele o vystoupení pana radního Wolfa. Prosím, pane radní.

P. Wolf: Děkuji, pane předsedající. Já jsem velmi překvapen. Je skvělé, jak máme úžasný pocit toho, jak jsme vykladatelé historie čtyři sta let poté, co se tady něco postavilo, když sami nejsme schopni vyložit historii, která je stará 20 let, 50 let, 100 let. Úplně zbožňuji úhly pohledu, že máme jistotu, že Mariánský sloup byl postaven jako triumfalismus katolické církve nebo Habsburků proti porobě České země. To jsou věci, které prostě vy si vykládáte po svém, podle svého. A když se podíváte na tu řeč, která má být, to znamená tu technickou, tu tady předvedl pan profesor prorektor Univerzity Karlovy Jan Royt. On jasně řekl, že Mariánský sloup tam je tedy od roku 1650, byl zhruba 40 let – nebo po jeho levé straně stála Krocínova kašna. A následně od roku 1915 byl umístěn Šalounův pomník Mistra Jana Husa jako součást Staroměstského náměstí jako kompozičně vyvážená část.

Když se podívám na to, že Panna Maria a Mariánský sloup tam tedy sto let není, tak já musím říct, že jsem rád, že v některých dnech tam nebyl, protože kdyby Mariánský sloup tam byl 25. února 1948, tak by asi Mariánský sloup musel spadnout sám, protože to, co se stalo v České republice v tento den, tak byla ostuda tohoto národa. Možná kdyby tento sloup tam byl, tak se tento den nestal. Měli jsme se k čemu utíkat. A tím myslím všechny, celou společnost. Aktuálně když se podíváte na snahu o ekumenu, myslím si, že ze strany všech církví, ať už jsou to církve husitská, ať už jsou to evangelíci, ať už jsou to katolíci, křesťané římskokatoličtí či řeckokatoličtí, tak je snaha se domluvit. Je škoda, že z některých částí církve, a říkám z některých, protože je zde hodně protestantských církví, které přistoupily na tento dialog, a bohužel u menšiny tomu tak není a já, jak vidím aktuální situaci, tak nevěřím v to, že hlasy zastupitelstva dnes můžou přispět k tomu, aby tato vertikála se na Staroměstské náměstí vrátila.

Když se podíváte na chrám Panny Marie před Týnem, tak si všimněte, že je tam kalich. Ten kalich tam byl dán lidmi právě proto, aby ukázali, že jsme proto, abychom byli jednotní, aby tady byla jedna společnost, která si řekne, ano, máme různé úhly pohledu, různé názory, ale jsme schopni se tolerovat. Vy vrátíte vertikálu na Staroměstské náměstí, druhá strana dostane to, co probíhalo v historii, to znamená kalich na tento kostel, protože jsme si vědomi toho, že v tomto kostele byli nejen římskokatolíci, ale byli tam i husité a evangelíci.

Když se podíváme na mě, protože já jsem zde byl asi nejvíce jmenován panem doktorem Hrůzou za to,

jsem nestihl petici vyřídit nebo vyřídit pozdě. Ano, je to pravda. Je to mé pochybení. Nebudu říkat proč. Prostě jsem udělal chybu, za to se omlouvám, ale myslím si, že se nestalo nic tak hrozného, protože petice byla předložena zastupitelstvu k projednání. Tak to je. Ve finále jsem rád, že tato petice je takto projednána, protože vidíme, jaký je úhel pohledu společnosti. Jsou zde lidé, kteří se na to dívají z estetického pohledu, jsou zde lidé, kteří se na to dívají z pohledu duchovního. Já z logických věcí, protože jsem tedy člen KDU-ČSL a jsem znám jako zastánce obnovy Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, logicky zastupuji tu část obyvatel, kteří by byli rádi, kdyby se tento sloup na Staroměstské náměstí vrátil. Jsme ovšem demokratická společnost, tudíž musíme respektovat vůli našeho zastupitelského sboru, a já věřím, že se rozhodnete podle svého přesvědčení. Když to dopadne tak, že nebude umožněn návrat Mariánského sloupu na Staroměstské náměstí, tak to samozřejmě jako demokratická společnost budeme respektovat. Na druhou stranu jsem přesvědčen, že kroky k jeho obnovení a návratu této vertikály, a teď vynechám slov smíření, vynechám Mariánský sloup, ale této vertikály na toto místo (časový limit) bude pokračovat. Já vám děkuji za to, že budete přemýšlet o tom, jak máte hlasovat, i když si myslím, že z toho usnesení, které zde bylo před chvílkou předneseno, je vcelku jasné, jak budete hlasovat. Ale přesto vás ještě jednou žádám, hlasujte podle svého svědomí a ne podle toho, jak vám nařídil váš klub. Děkuji vám. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Také děkuji, pane radní, a nyní vystoupí pan zastupitel Novotný, klub TOP 09.

P. V. Novotný: Ano, děkuji. Na rozdíl od mnoha mých kolegů nepůjdu k řečnickému pultu, nemám potřebu pronášet plamenné projevy a získávat potlesk ani té, nebo oné strany. S vysokou mírou pravděpodobnosti výsledkem mého expozé bude pískot z obou stran. Leč mám potřebu k tomu říct něco velice technicistního.

A mluvím ke kolegům zastupitelům a vlastně ne až tak moc k veřejnosti. Milí kolegové, to, o čem hovoříme, to, čeho se domáhají petenti z obou stran, je ovlivnění probíhajícího stavebního řízení. Jedni z nich chtějí se domoci toho, aby stavební řízení skončilo s výsledkem: nepostavíme Mariánský sloup. Druzí z nich snaží se domoci toho, aby stavební řízení skončilo s výsledkem: postavíme Mariánský sloup. A já mám potřebu připomenout, že stavební řízení je výkon státní správy, že zastupitelstvo jako samosprávný orgán nemá, nemůže, legálně nesmí ingerovat do výkonu státní správy a že si myslím, že pokud utlumíme emoce, které okolo této věci probíhají, že by bylo dobře si uvědomit, že jakkoliv je to téma nesnadné a bezesporu emoce vybužující, tak jsou to prostě dvě petice. Máme před sebou ještě další čtyři petice, ano? A předpokládám, že se k nim budeme chovat jako k peticím, k těm, které přijdou, a obvykle, jak se stavíme k peticím, ať už jde o cokoliv, je, že požádáme někoho z členů rady, aby tu věc vyřídl. Tady to je ovšem citlivé téma a všichni víme, že pan radní Wolf je prostě katolík a trochu by bylo nesnadné mu ty petice dávat k vyřízení, protože by si přinejmenším jedna strana mohla myslet, že není jaksi adekvátně administrována.

Čili máme-li se zachovat tak, jak se obvykle chováme k peticím, a měli jsme jich tady řadu a dneska máme, znova říkám, ještě čtyři a příště budeme mít další, tak si dovoluji navrhnout usnesení následujícího znění, a totiž, že materiál, který máme před sebou a který se mně před chvílí ztratil, ale já ho najdu, a který má bod jedna bere na vědomí a teď konstatuje – obě petice, tak by měl vyústit do bodu římská dvě, který by zněl: II./1 Ukládá radnímu Janu Wolfovi vyřízení petice občanů proti znovupostavení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze a bod II./2 náměstkyni primátora Petře Kolínské vyřízení petice Prosba prosím, ať může být postaven sloup se sochou Panny Marie na Staroměstském náměstí v Praze. Znova říkám, je to obvyklý způsob, jak nakládáme s peticemi. Zdá se mi to fér, protože se to dělí tak, aby nikdo nemohl být vnímán, že s tou peticí je nakládáno neadekvátně, a věřím, že s vizí toho, že máme k vyřízení další čtyři petice, ano?, u nichž předpokládám, že zastupitelstvo přijme usnesení zhruba tohoto druhu, takže kolegové milí, zastupitelé všech klubů, že se přikloníte k mému návrhu. Děkuji vám.

Nám. Dolínek: Pan zastupitel Bříza, klub TOP 09.

P. Bříza: Děkuji, pane předsedající. Já v podstatě navážu na pana kolegu Novotného, aniž bych věděl, o čem chtěl mluvit, ale myslím si, že je velmi složité nebo nešťastné nutit toto zastupitelstvo k jakémukoliv rozhodnutí dnešní večer, a to zejména v kontextu toho, co se tady odehrává poslední tři roky, kdy není schopno se dohodnout na budoucnosti tohoto města, na městském okruhu a dalších

zásadních funkcí této metropole. Já jsem tady zaslechl výrazy jako zneprátené tábory a bude to všechny dělit. Víte, my jsme země, která má největší procento bezvěrců, a možná proto se bojíme toho, že něco bude velmi dělit a bude to vyvolávat nějaké vášně. Já jsem tady vnímal velké zapálení obou táborů. Chtěl bych jim moc poděkovat, protože myslím, že nám daly velkou lekci z noblesy, z přesvědčení o svých argumentech, ale z velkého nadhledu a hlavně oba dva ty tábory prokázaly u řečnického pulzů velkou duchovní pokoru.

A co mě nadzdvíhlo, bylo vystoupení kolegů z komunistické strany, kteří tady schvalují vláčení sochy. Já bych jenom chtěl říct, že se tady vyrovnáváme s minulostí 400 let zpátky, a někdo tady správně řekl, že nemáme ještě možnost vyrovnat se s tou, která byla před 50 lety – 248 popravených, 4,5 tisíce osob, které umřely v komunistických kriminálech, 282 lidí, kteří položili své životy na hranicích, přes 170 lidí, kteří museli opustit tuto republiku, 20 tisíc lidí, kteří byli v nucených táborech a statisíce dalších zničených osudů téhle země. Tak já jenom doufám, že na památník smíření s komunistickým režimem se počkáme 400 let. Děkuji.

Nám. Dolínek: Děkuji a nyní pan zastupitel Nacher (vysloveno Nachr) a klub ANO.

P. Nacher: Nacher! (Pobavení.) Ono je nepříjemné vystupovat, když už tady vystoupilo tolik řečníků. Já si velmi vážím toho, že veřejnost ať už pro, nebo proti zde vystoupila a že tato věc je zajímavá, nicméně je zřetelně vidět, že na to jednotný názor prostě není, že to skutečně nesymbolizuje akt smíření, ale naopak řekněme minimálně kontroverzní pohled na tu věc.

Já jsem se podíval na vývoj této tzv. kauzy a už v roce 1992 odbor památkové péče řekl, že provedení věrné kopie sloupu je problematické a že prostor návrat sloupu vyložene nevyžaduje. Já tady nebudu opakovat, co všechno řekli moji předchůdci, zejména kolega Kaucký. My se tady vždycky bavíme o nějakém kontextu a mě hrozně mrzí, že se vždycky z toho kontextu vyzobne jedna věc, která se zrovna hodí, a pak se dělají různé paralely. V této věci bychom zde mohli mluvit o rovině politické, umělecké a historické. Nejsem historik, nicméně jak jsem poslouchal ty názory pana profesora, ale i stanoviska, která k nám přišla jako zastupitelům, tak je to úplně podobné jako u právníků – dva právníci a tři pohledy, dva historici a dva různé názory na tu a samou věc.

Když se podíváme na rovinu uměleckou, tak bych se chtěl pana radního Wolfa zeptat, kde je například ta odborná komise, která by připravovala nějaké odborné, odborně historické stanovisko, protože pak je samozřejmě i důležité to stanovisko politické, ale kde je? My se zde bavíme o revitalizaci Staroměstského náměstí, a už zde bylo řečeno, že si pod tím představujeme obnovu – nebo bavíme se tady o základních objektech, jako je Staroměstská radnice, kašna a Mariánský sloup, a já se ptám, proč začínáme od toho vlastně nejvíce kontroverzního, co právě vyvolává tyhle debaty a rozporuplné pocity.

A pak je tady rovina politická. Já tady nebudu opakovat tu citaci, kterou řekl první československý prezident T. G. Masaryk, nebudu z toho dělat tuto floskuli, ale zase bych to převedl do současnosti, a moc mě mrzí, že i v rovině politické současné, že se s tou peticí proti obnovení Mariánského sloupu nenakládalo tak, jak by se mělo. Já nevím, kde ta petice skončila. Pochopil jsem, že paní primátorka to předala panu radnímu Wolfovi, a jak jsem pochopil, tak ty lhůty prostě nebyly dodrženy a my jsme to potom na poslední chvíli nějakým způsobem řešili na kontrolním výboru, nebo ani vlastně neřešili, byla to nějaká jakoby neoficiální debata, ani to nebylo na programu. To znamená, že je evidentně na tom vidět, že ta petice skončila někde, vypořádána nebyla podle mého názoru a je to takový průvodní jev té debaty o obnovení Mariánského sloupu. Proto si trůfám říct, že jako zastupitelé hl. m. Prahy máme právo vyjádřit nějaký politický názor, a proto jsem se spolupodepsal pod to usnesení, aniž bych chtěl porušovat to, o čem tady mluvil kolega Novotný, o nějakém zasahování. Ale myslím si, že nějakou politickou deklaraci, že na to právo vyjádřit máme a my tak činíme. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Děkuji. Nyní z jednacího řádu využívá přednostní právo předkladatel. Prosím, pane radní Wolfe.

P. Wolf: To bude v podstatě technická na Patrika Nachera. Patriku, na kontrolní výbor vůbec nemusela tato petice jít, protože nebyla určena Zastupitelstvu hl. m. Prahy, ale petice proti Mariánskému sloupu byla směřována k paní primátorce, petice pro Mariánský sloup byla směřována k rukám mým. Tedy v tomto případě není nutnost, aby šla na kontrolní výbor. Hotovo.

Nám. Dolínek: Děkuji a nyní pan zastupitel Kubišta, klub TOP 09.

P. Kubišta: Dobrý večer. Já vidím, že už jsme z toho všichni unavení. Nebudu vystupovat dopředu, protože abych byl upřímný, za to, co zepředu zaznělo, bych se chvílemi trochu styděl. Já mám tu nevýhodu v tom, že nejsem ani evangelík, ani katolík, ale konfesijními spory jsem se nějakou dobu zabýval, takže jsem to dostával z obou stran. Kdysi jsem o tom i něco napsal a mělo to jistý úspěch, tak snad o tomto mohu trochu hovořit.

Upřímně řečeno, bavíme-li se a citujeme-li tady pořád nebohého T. G. Masaryka, smutné mi na tom přijde ne to, že na začátku zazní minuta ticha k připomínce toho, co se stalo, nebo že bude nějaké připomenutí toho, co se stalo, ale začneme ho instrumentálně používat a vytrhneme jeden jeho citát a začneme s ním neustále točit dokolečka. A to, že to používají komunisti, mě v této konstelaci už vůbec nepřekvapuje, maximálně trochu pobuřuje.

Druhá věc je, že chci říct, že nejsem příznivcem ani dostavby, ani nedostavby. Jenom tím, že mám tu smůlu, že jsem se tím nějakou dobu zabýval, myslím tím konfesijní spory, tak na rozdíl od některých svých kolegů nedokážu mlčet, protože holt se nehovoří ani o dopravě, ani o zdravotnictví, těm věcem já moc nerozumím. Je potřeba si říct, že Mariánský sloup, který byl postaven v Praze, je čtvrtým Mariánským sloupem. První byl postaven v Římě roku 1614, následoval Mnichov, Vídeň a Praha. Panna Maria, která tam je, není Panna Maria Vítězná, jak o tom hovoří někteří do historie diletující, ale je to Panna Maria Immaculata. Je to otázka neposkvrněného početí Panny Marie, což je komplikované katolické dogma, které hovoří o tom, že Panna Maria byla počata bez dědičného hříchu. Nezabíhejme do této složité – a prostě evangelíci a katolíci se v tomhle neshodnou. A v tenhle moment bych se bránil jedné věci. Nehovořme tady o tom, že většina je proti. Většina těch, kteří tady hovoří, a já tedy jsem to nepočítal, možná jestli pan předsedající v kombinaci s paní bývalou předsedající spočítali, jestli bylo víc hlasů pro, nebo proti, tady jde jenom vlastně o tu sílu hlasů případně rétorické schopnosti, které někteří ze zastupitelů mají bez ohledu na to, co o tom vědí.

Tenhle problém – zbavme se té debaty o tom, že je ošklivá katolická církev a hezká evangelická nebo naopak ošklivá evangelická, hezká katolická církev. To nemá smysl. Já rozumím panu kolegovi Haramulovi, že mu církevní restituce ergo katolická církev trochu leží v žaludku, protože mu komplikují život, ale to přeci nesouvisí s otázkou Mariánského sloupu. Že někteří z vás máte v žaludku pana radního Wolfa, já tomu rozumím, já občas také, ale to nesouvisí s otázkou Mariánského sloupu. Tady je jistá možnost prostě si říct: chceme Mariánský sloup, nebo nechceme Mariánský sloup, který upřímně řečeno není, a já jsem tady velmi vděčný panu profesoru Roytovi, který tady měl tu možnost vystoupit, to není otázka násilné rekatolizace. Uvědomme si, kdokoliv jdeme zrcadlovým bludištěm, tak dojdeme na konec toho obrazu, kde je ten boj klementinských studentů se Švédy, stejně tak jako se zbavme představy o 27 popravených českých pánech. Černín byl katolík. To není tak, že byli popraveni evangelíci katolíky. A otázka toho jistého smíření a jisté dohody, že tady prostě bude Hus a proti němu sloup, v současné době, a to tedy musím říct, že z mého pohledu někteří ze zástupců občanů mluvili výrazně rozumněji než někteří zastupitelé, a nehněvejte se na mě, kolegové, mně jistý smysl dává. Vidím-li zájem či nezájem jednotlivých členů koalice, je mi poměrně jasné, že hlasovat se bude podle nařízení klubů, protože vám to všem je trochu jedno.

A mám k tomu potřebu říct poslední dvě věci. Mnohem déle (časový limit) rozebíráme Mariánský sloup než Pražský okruh, což je poměrně signifikantní, taková kost. A neodpustím si ke kolegovi Kauckému, měl by si pověsit do ložnice obraz Bohumila Laušmana. To je vše.

Nám. Dolínek: Já bych si dovolil jako předsedající požádat pana zastupitele, že pakliže nechce, aby vznikaly etické komise, tak ať přestane s hodnocením, jak kdo ze zastupitelů hlasuje, protože zastupitelé hlasují podle svého slibu a ne podle klubů. Takže, pane zastupiteli, prosím, přestaňte podsouvat tyto věci, komu je co jedno a jak kdo hlasuje. Opravdu, prosím, tato diskuze byla dosud kultivovaná. Máte technickou. Prosím vás, zůstaňme u té kultivovanosti. Děkuji.

P. Kubišta: Omlouvám se. Omlouvám se. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Děkuji. A nyní pan zastupitel Čížinský.

P. Čížinský: Děkuji za slovo. Dovolte ještě jednu poznámku spíš k zastupitelům. Musím souhlasit s kolegou Novotným, že se jedná o stavební řízení, a mám pocit, že tady se chystáme vypustit džina z láhve, protože co my vlastně tím navrženým usnesením, a teď nemluvím o usnesení, které navrhl kolega Novotný, ale co usnesením, které předložilo několik zastupitelů, vlastně říkáme? My říkáme, že až budete někdo chtít vstoupit do nějakého územního nebo stavebního řízení a bude tam nějaký souhlas magistrátu, což je skoro každé územní a stavební řízení nějakého velkého komplexu, tak stačí nasbírat tisíc podpisů a může se podařit, že zastupitelstvo to odejme. To znamená, půjde tady o precedens. Vlastně se otevře nová cesta zabránění investorským projektům v Praze. A věřte tomu, že investoři nebudou rádi, protože tohle vlastně bude poměrně efektivní cesta. Jednou už to bude vyzkoušeno, a tak při každém větším projektu tady bude apel občanů, aby se zrušil nějaký souhlas magistrátu s nějakým stavebním řízením, a ono to vyjde tu stavbu zastavit. To znamená, nebude to už odvolání, nebudou to správní soudy, ale bude se tady řešit na zastupitelstvu každá větší stavba. Děkuji. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Děkuji. Nyní pan zastupitel Hrůza.

P. Hrůza: Vážení kolegové a kolegyně, já chci věřit, že se všichni vrátíme ke stenozáznamu z tohoto jednání a zamysleme se nad tím, co kde kdo řekl v této debatě. Zde dochází naprosto evidentně k podsouvání myšlenek, které zde ani řečeny nebyly. Na všechny nechci reagovat, dovolím si pouze říci, že nakonec jako obvykle jsme se od sloupu a od petic dostali k čemu? Ke kritice komunistů, k antikomunismu. Vraťte se k tomu, co jsem tady řekl, prosím pěkně! Já jsem o Masarykovi řekl jedinou větu a já vám ji znova zopakuji. Co by asi řekl prezident Masaryk, prezident Československé republiky Masaryk, na takový záměr, když jsem předtím položil otázku, proč nebyl znovupostaven ve 20. a 30 letech tento sloup? Dvacátého století tedy, proč nebyl postaven.

Ke kolegovi Břízovi při vši úctě k němu, mám ho rád, musím říci, že komunisté opravdu nebourali onen sloup, protože byli založeni o několik let později, a v roce 1918 to byli ještě sociální demokraté. (Smích.) Nicméně musím dodat, že se mi ten způsob vedení debaty vůbec nelíbí. Přál bych si, abychom našli východiska do budoucna ke komunikaci bez jakékoliv zášti, a cesty, které jsou pro nás společné, aby byly ty určující. A my tady jsme od toho, abychom řídili Prahu, aby se občané cítili dobře v Praze, aby nevznikaly konflikty skrz ty či ony historické, ideologické či jiné pohledy rozdílné, takže starejme se o to, aby Praha fungovala, a vytvářejme podmínky, aby na Staroměstském náměstí jsme neměli vášnivé v tom lepším případě debaty, ale nakonec rvačky, protože existuje několik pohledů na věc, která je z různých stran hodnocena jako velmi kolizní.

Takže tam se chci vrátit k tomu, co jsem řekl, a znova vám to opakuji bez nějakých ideologických předsudků. Nechejme prosím Staroměstské náměstí, jak je, vyhneme se dalším názorovým střetům a kolizím, které si nikdo z nás přát podle mého soudu nemůže. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Marek Doležal nyní vystoupí, zastupitel klubu TOP 09.

P. Doležal: Už dobrý večer, vážení kolegové, vážené kolegyně. Mně to nedá. Já děkuji, že tady teď akorát mluvil pan kolega Hrůza, protože samozřejmě já dám další hřebíček do té pověstné rakve ohledně toho, co tady dneska říkal. Mně přijde úplně mimo mísu, když se prostě fakticky zaklíná dneska naším prvním prezidentem Masarykem a ta jeho vyjádření se opět vytrhnou z kontextu. Opět. Dneska je to přesně 80 let, ale zároveň třeba můžeme připomenout, že to je 150 let od toho, co byl napsán Marxův kapitál. Také tímto můžeme tady v tuto chvíli operovat, ale já pro pány kolegy teď doplním to, co právě pan prezident Masaryk řekl, a to je v rámci demokracie a v rámci toho, co se dělo u stržení Mariánského sloupu, resp. nevystavění, jak říkal pan kolega Hrůza, abych byl přesný. Dovolím si citovat: Samozřejmě, že pro pana prezidenta Masaryka bylo hledání pravdy a humanitního postoje vyšší hodnotou než tzv. národní jednota a říkal, že demokracie je diskuze. Diskuze. A diskuzí, kterou on nemyslel vznešené plácání, ale důkladné dohadování a právě v rámci Mariánského sloupu a nepostavení řekl: V éře agonie habsburské monarchie nebyl tento směr ještě jednoznačný a samozřejmě, protože nebyla vůbec vůle se dohadovat. To znamená, doplňme toto, proč on to nechtěl postavit, protože opravdu nebyla žádná vůle se dohadovat. Já jenom poprosím, fakticky se tady už nezaklínejme Masarykem a souhlasím s tím, co řekl pan kolega Čížinský, že by se možná obracel v hrobě.

Nám. Dolínek: Děkuji. Pan zastupitel Kaucký.

P. Kaucký: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi jenom dvě poznámky. Jednu poznámku ke kolegovi Čížinskému. Musím říci, že to, co tady říkal, byl opravdu vrchol demagogie. My se tady přece probíháme o výstavbě domu na stavebním pozemku! My se tady bavíme o umístění uměleckého díla na veřejném prostranství a jako takové toto umístění ani nepotřebuje mít stavební povolení, takže se probíhá tady nesnažme dostat do nějaké pozice, že tady něco stavíme, vystavujeme atd. To je poznámka číslo jedna.

A poznámka číslo dvě. Mně to nedá jako historikovi nereagovat na kolegu Kubištu. Ano, Diviš Černín z Chudenic byl opravdu katolík, jeden ze 27 popravených českých pánů, ale byl popraven právě proto, aby to celé nevypadalo, jako že je to tažení proti protestantům. Byl jediným katolíkem, který byl popraven, a byl popraven proto, že v době, kdy se čeští stavové dostali na Pražský hrad 23. května 1618, tak on byl hejtmanem Pražského hradu a ty české stavy tam pustil, aby provedli defenestraci. Proto byl popraven. Ale jinak tady netvrdíme, že to byla nějaká rovnováha mezi katolíky a protestanty, že byli popraveni jak katolíci, tak protestanti. On byl jediný! Děkuji. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Děkuji. Paní zastupitelka Udženija, klub ODS.

P. Udženija: Děkuji za slovo. Já bych chtěla jenom říci, že členové klubu ODS, jak vidíte, se nezapojují do této diskuze. Ne proto, že by neměli názor, my ho vyjádříme svým hlasováním, nemáme žádné závazné hlasování, neboli povinné hlasování, jak zde bylo řečeno, ale protože jsme si řekli na klubu, že tady bude přesně takhle předvolební agitační debata. A je to opravdu ošklivé, že tady necháváme sedět tolik lidí. Vyslechli jste si názor, všichni víte, jak budete hlasovat, ale neodpustili jste si tohle předvolební divadlo před těmi lidmi, co sedí vzadu, a to je velmi smutné! A je také smutné to, co tady předvádí stávající koalice, resp. Trojkoalice, a je zapotřebí, aby si všichni občané uvědomili, ti, kteří hlasovali nebo volili STAN, KDU a Stranu zelených, protože to jsou tři strany, které kandidovaly společně pod společným programem a tady se dneska hádají!

Tady dneska KDU říká úplně něco jiného než Strana zelených a paní kolegyně ze STANu, aby to vyvážila, tak hledá jiné místo pro Mariánský sloup. Je to smutné a styďte se! A naprosto souhlasím s kolegou Novotným a s panem Čížinským, že to toto usnesení je politické usnesení, je to precedens a takhle jsme se k peticím nikdy nestavěli! To usnesení, které je tady předloženo, že bereme na vědomí, takhle jsme se vždycky vypořádávali s peticemi. Najednou tady zasahujeme do státní správy. Opravdu se všichni styďte! (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Já se omlouvám, nechci se hlásit do diskuze, jenom jako řídící schůze bych chtěl upozornit, že v případě například petice o železnici na Veleslavíně jsme přijali usnesení, že jsme pro zahlušenou variantu. Byla to petice a konstatovali jsme variantu vyhotovení propojení mezi Veleslavínem a centrem Prahy. Tak jenom prosím to pro pořádek jako řídící schůze. A omlouvám se, nechtěl jsem proto, abych nezneužil nějaké své pozice. Děkuji. A nyní pan zastupitel Michálek.

P. Michálek: Já jsem jenom chtěl poprosit, abychom nepoužívali pro obhajování věcných stanovisek pro nebo proti Mariánskému sloupu pseudoprávní argumenty. Já chápu, kolegové, že nejste právníci, ale tady opravdu nikdo nevyzývá k tomu, abychom zasahovali do státní správy. My jsme vlastník Staroměstského jako hlavní město Praha, my rozhodujeme o tom, co se tam bude stavět, my nezasahujeme do státní správy, kterou v tomto případě vykonává Úřad MČ pro Prahu 1. Případně pokud budete (na tom) trvat, můžeme požádat o vyjasnění legislativu. Opravdu nepřeneseme věcnou diskuzi o tom, jestli se tam ta stavba má postavit, nebo nemá postavit, do nějaké pseudoprávní roviny. To je poznámka na začátek.

Já jsem říkal, že my máme nějaký návrh, co by se dalo udělat s Mariánským sloupem, protože to je hodnotná kulturní památka, i pokud se zastupitelstvo rozhodne, že nemá být umístěn na Staroměstském náměstí. První věc, kterou jsme zvažovali, tak logicky, že by se dal umístit na Mariánské náměstí, ale tam by nám to asi neprošlo kvůli tomu, že tam chtějí radní parkovat. Takže proto jsme přišli s alternativním návrhem, protože Pirátská strana má starostu v Mariánských Lázních, tak jsme si řekli, že by bylo dobré tam umístit Mariánský sloup do Mariánských Lázní, a pan starosta

se k tomu v nezávazném rozhovoru stavěl poměrně vstřícně a myslím si, že by byl schopen najít důstojné umístění třeba na lázeňské kolonádě nebo v nějakém jiném krásném důstojném prostoru, který je srovnatelný se Staroměstským náměstím. Takže toto nabízíme jako možnost pomoci, jak důstojně vyřešit tuto otázku ve prospěch všech táborů, tak aby byli občané hl. m. Prahy spokojeni a Mariánský sloup může stát v Mariánských Lázních. (Oživení v sále.) Stačí, abychom se obrátili formálně na Mariánské Lázně, a věřím, že zastupitelé města Mariánské Lázně budou velmi vděční za tuto hodnotnou kulturní památku. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Na Mariánské náměstí patří obnova tzv. louže, nikolivěk tohle, kdybychom chtěli obnovovat. A teď pan kolega Stropnický. Jenom se omlouvám, pan zastupitel Čížinský bohužel je potřeť přihlášen, čili poprosím pana kolegu, aby se nehlásil. Schválili jsme si nějaká pravidla. Děkuji, pane zastupiteli. A nyní pan zastupitel Stropnický.

P. Stropnický: Z posledního návrhu pana kolegy Michálka se mi zdá, že zřejmě známé tvrzení, že dějiny se opakují nejprve jako tragédie a poté jako fraška, jaksi je pravdivé a opět na něj dojde. Nicméně chci potvrdit to, že jsem konzultoval jako vlastně autor toho návrhu usnesení s právním oddělením, s jeho ředitelem to, že to není vyjádření, které by bylo v rozporu se stavebním zákonem a s právem účastníků řízení v něm vystupovat v daném okamžiku. Je to vyjádření vlastníka pozemku, přesně tak jak to kolega Michálek říkal.

A co se týče toho, co tady ještě připomněla paní Udženija. Ano, velmi často to je bohužel tak, že zastupitelstva v této zemi ve skutečnosti nereagují na petice. Ve skutečnosti se jenom berou na vědomí. Ale to je chyba. Lidé většinou se snaží dosáhnout nějakého rozhodnutí a ne jenom dosáhnout toho, že můžou tady dvě nebo tři hodiny mluvit a potom jdou zase domů a dostanou nějaký dopis! (Potlesk.) Takže já se opravdu přimlouvám za to, abychom v té věci rozhodli meritorně a abychom konkrétní usnesení přijali.

A když už mám slovo, a protože je to naposledy, protože v té věci můžeme vystoupit každý jenom dvakrát, vyjádřím se ještě k tomu protinávru, který předložil pan kolega Novotný. On nám ten návrh nepřečetl celý. Ono v tom návrhu je vypořádání ne uloženo jenom paní náměstkyni Kolínské bez dalšího. Ono je v tom návrhu napsáno, jakým způsobem má tu petici vypořádat. A tam se navrhuje, aby petice pro sloup byla vypořádána kladně a aby petice proti sloupu byla vypořádána negativně. Takže prosím návrhový výbor, aby potom přečetl celý návrh usnesení, který pan Novotný předložil, protože takovýto návrh v diskuzi nezazněl a takovou jsem dostal informaci od návrhového výboru. (Z pléna: Ne, není to tak!)

Nám. Dolínek: Prosím, udrželi jsme jednání v dobré míře nějaké. První technickou, se omlouvám, měl pan kolega Kubišta, tak prosím o opravdu technickou. A potom pan předseda klubu Novotný. Prosím technickou.

P. Kubišta: Já to využiji. Já jsem jenom říkal, že jsem se přihlásil podruhé jenom s technickou poznámkou, i chtěl jsem se zeptat, zda mohu ještě krátce promluvit.

Nám. Dolínek: Nikolivěk. Omlouvám se, pane zastupiteli, pravidla se snažím udržet pro celou diskuzi stejná. Velmi se vám omlouvám. A nyní poprosím pana předsedu klubu Novotného, který chtěl objasnit znění návrhu, které předložil návrhovému výboru. Prosím, pane předsedo.

P. V. Novotný: Ano. Já předpokládám, že pan kolega Stropnický chce vzít zpět, co právě řekl, že se zmýlil, protože nic takového v tom návrhu není. Děkuji.

Nám. Dolínek: Děkuji. Já myslím, že návrhový výbor je tuším sedmi nebo devítičlenný, takže ten se určitě podívá na přesné znění návrhů a bude to připraveno pro hlasování. A nyní tedy paní zastupitelka Udženija. Prosím.

P. Udženija: Děkuji za slovo. Ano, já jsem četla návrh, který dával pan Novotný, a nic takového, co pan Stropnický říká, tam není. Ostatně ale my už jsme si zvykli, že pan Stropnický si říká, co chce, a

vždycky má jinou svoji vlastní pravdu.

Nicméně já jsem vám chtěla říct, ctěná koalice, jenom jednu věc. Chápu, že je tady ANO, Strana zelených, STAN a ČSSD, k nim připojení komunisti a piráti pro toto usnesení, ale proč jste tohle neudělali už před třemi lety, vážená většina? Proč jste ty lidi nechali, aby si začali vyřizovat územní rozhodnutí atd., a proč jste před třemi lety neučinili ty právní kroky vedoucí k rozvázání smluvních závazků, které vlastně znamenají to, že ten pozemek, který jsme jim jako hlavní město dali k dispozici, teď jim bere? Mohli jste to udělat před třemi lety a ušetřit jim tam spoustu práce! Je to od vás pokrytecké! (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Děkuji. Nyní se hlásí ještě paní zastupitelka Vorlíčková. Já se omlouvám paní zastupitelce Vorlíčkové, ještě technickou předseda klubu pirátů. Prosím, pane předsedo.

P. Michálek: Jenom věcná poznámka, že jsme si několikrát osvojili návrh občana, aby se tato věc dostala na program zasedání zastupitelstva za klub pirátů a vládnoucí koalice ho zablokovala. Takže my jsme se o to několikrát snažili, paní Udženija.

Nám. Dolínek: Ano, děkuji. Ostatně ve stenozáznamech to je k nalezení a nyní v tuto chvíli bych požádal paní zastupitelku Vorlíčkovou, předsedkyni klubu Nezávislých. Prosím, paní předsedkyně.

P. Vorlíčková: Ano, děkuji. Já už jenom velmi krátce, nebudu zdržovat. Také jsem se nevyjadřovala k celé té debatě, protože mám celkem jasno, ale chci tady navodit jiné téma, a to vyzvat pana Stropnického, aby se oficiálně do mikrofonu omluvil panu Novotnému, kterému vložil do úst něco, co není pravda. Já už těch jeho lží, které tady zaznívají, mám plné zuby. Tak prosím vás, pane Stropnický, omluvte se! (Potlesk.)

Nám. Dolínek: Já děkuji za příspěvek a nyní prosím přednostního práva k vystoupení využívá paní primátorka. Prosím, paní primátorko. Paní primátorka se hlásí. Děkuji.

Prim. Krnáčová: Faktická, abychom ujasnili, kdy co bylo podepsáno. Prosím pěkně, smlouva o budoucí smlouvě darovací byla podepsána 10. 2. 2014 a dohoda o provedení stavby, to bylo v roce 2013. Takže tato koalice s tím opravdu nemá nic společného.

Nám. Dolínek: Děkuji. Nejsou přihlášení do diskuze, uzavírám diskuzi a ještě technickou měl nahlášenu pan Stropnický a potom poprosím předkladatele o závěrečné vystoupení z pozice předkladatele. Děkuji a ještě pan Stropnický. Prosím.

P. Stropnický: Milerád vyhovím žádosti paní Vorlíčkové. Já se skutečně omlouvám, protože nikdy nelžu vědomě. (Smích a potlesk.) Já jsem prostě dostal informaci, kterou jsem špatně pochopil, tak se za to omlouvám (velice důrazně), snad mám na takovou věc právo! Ježíšmarja, to se toho stalo! (Oživení v sále.)

Nám. Dolínek: Já děkuji a stejně jako pan kolega Kubišta a další se omluvili. Dneska ale opravdu děkuji za diskuzi, která je příjemná. Teď ještě pan zastupitel Novotný, předseda klubu. Poslední technická, potom necháme předkladatele. Prosím.

P. V. Novotný: Já jenom jsem chtěl říct, my jsme si to s panem Stropnickým posunky vyjádřili. Já jsem si vědom toho, že on prostě se normálně zmýlil, nemyslel to zle a nějak jsme na sebe kývli, že je to dobré. A chtěl bych jenom posunout dál do sálu, že prostě to byl normální omyl. Prosím, nevtahujme do toho víc emocí, než je potřeba.

Nám. Dolínek: Děkuji. Přece jenom máme za sebou takřka 13 hodin dnešního jednání. A nyní poprosím pana radního Wolfa o závěrečné slovo předkladatele.

P. Wolf: Pane předsedající, děkuji za závěrečné slovo. Já bych přece jen chtěl shrnout jednu věc. Já vám všem děkuji za kultivovanou diskuzi, ať už to byli zastánci pro návrat Mariánského sloupu na

Staroměstské náměstí, tak proti. A děkuji i vám, protože ať si o tom můžeme myslet, co chceme, tak udrželi jsme emoce na uzdě a myslím si, že zastupitelstvo se nemá v tuhle chvíli za co stydět, tak jak tahle tříhodinová diskuze proběhla.

V mém případě jsem se také snažil být objektivní, i když samozřejmě to bylo těžší, ale myslím si, že se nám to vcelku podařilo. Takže ať už výsledek dopadne jakkoliv, já vám děkuji za tuto diskuzi a nechám pana předsedajícího, aby se věnoval hlasování.

Nám. Dolínek: Děkuji. Já nyní požádám předsedu návrhového výboru, aby přečetl návrhy. Ale ještě se omluvím občanům. Poté, co budou přečteny návrhy, bude desetiminutová přestávka a důvod je poměrně jednoduchý. Zastupitelé si chtějí mezi sebou v rámci klubů říct to, co potřebují, a byl tady návrh některých předsedů klubů, aby tady byla desetiminutová přestávka. Já pevně věřím, že vydržíte a po té takřka tříhodinové diskuzi nám těch deset minut dáte. A nyní tedy požádám pana předsedu výboru, aby nejprve přečetl návrhy. Děkuji.

P. Prokop: Děkuji za slovo. Obdržel jsem dva návrhy. První, o kterém potom budeme hlasovat, je od kolegy Václava Novotného. Pokusím se přečíst: K návrhu na projednání petice ve věci Mariánského sloupu, tisk 5680:

II. ukládá:

II./1 radnímu Janu Wolfovi vyřízení petice Petice občanů proti znovupostavení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze;

II./2 náměstkyni primátorky Petry Kolínské vyřízení petice Prosba, prosím, ať může být postaven sloup se sochou Panny Marie na Staroměstském náměstí v Praze.

Nám. Dolínek: Děkuji. To je první návrh.

P. Prokop: Druhý návrh je společný návrh pana Stropnického, Elišky Kaplický, Patrika Nachera, pana Kauckého, pana Michálka a paní Semelové ve znění:

II. Nesouhlasí:

1. se záměrem obnovení tzv. Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze;

III. Ukládá Radě hl. m. Prahy:

1. učinit všechny právní kroky vedoucí k rozvázání smluvních závazků a odnětí souhlasu hl. m. Prahy s umístěním tzv. Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Termín: 31. 12. 2017.

Nám. Dolínek: Děkuji. Pakliže jsou pro všechny jasné tyto návrhy usnesení, tak tedy vyhláší přestávku do 21.55 hod. Prosím o dochvilnost při návratu do sálu. Děkuji.

(Jednání přerušeno od 21.46 do 21.57 hodin.)

Nám. Dolínek: Vážení zastupitelé, požádal bych vás, abyste zaujali prosím svá místa. Požádám pana předkladatele, aby prosím zaujal své místo. Děkuji. A v tuto chvíli pakliže nikdo to nerozporuje, tak bych tedy požádal předsedu návrhového výboru, aby přednesl první návrh k hlasování. Prosím, pane předsedo.

P. Prokop: Děkuji za slovo. Já to pro jistotu ještě jednou v rychlosti přečtu. První návrh, o kterém budeme hlasovat, je od kolegy pana Novotného ve znění:

II. ukládá:

II./1 radnímu Janu Wolfovi vyřízení petice Petice občanů proti znovupostavení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze;

II./2 náměstkyni primátorky Petře Kolínské vyřízení petice Prosba, prosím, ať může být postaven sloup se sochou Panny Marie na Staroměstském náměstí v Praze.

Nám. Dolínek: Děkuji. Budeme tedy hlasovat o tomto návrhu.

Kdo je pro, proti, zdržel se?

Pro: 19 Proti: 14 Zdr.: 8. Návrh nebyl přijat.

Poprosím o přečtení dalšího návrhu.

P. Prokop: Další návrh je společný návrh pana Stropnického, Elišky Kaplický, pana Nachera,

Kauckého, Michálka a paní Semelové:

II. Nesouhlasí:

1. se záměrem obnovení tzv. Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze;

III. Ukládá Radě hl. m. Prahy:

1. učinit všechny právní kroky vedoucí k rozvázání smluvních závazků a k odnětí souhlasu hl. m. Prahy s umístěním tzv. Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Termín: 31. 12. 2017.

Nám. Dolínek: Děkuji. Budeme tedy hlasovat.

Kdo je pro, proti, zdržel se?

Pro: 37 Proti: 6 Zdrž.: 5. Návrh byl přijat. (Potlesk a pokřik části veřejnosti.)

Vzhledem k tomu, že to není klasický tisk, a vzhledem k tomu, že tam není žádné další usnesení, jestli se nepletu, které by se dalo hlasovat, tak toto hlasování tedy můžeme formálně hlasovat teď jako celek, přestože tady vlastně obsahem usnesení je pouze to, co nyní bylo odhlasováno. Ale pro formální důvod pouze bych chtěl upozornit, že budeme hlasovat jako celek z formálních důvodů. Děkuji.

Takže hlasujeme tisk jako celek ve znění usnesení, které bylo právě přijato.

Kdo je pro, proti, zdržel se?

Pro: 36 Proti: 6 Zdrž.: 4. Tisk byl takto v této podobě přijat. (Potlesk.)